

Advent

ČASOPIS CIRKVI ADVENTISTOV
SIEDMEHO DŇA

8/2018

**Biblia –
Božie slovo**

Prednášky
modlitebného týždňa

Význam Božieho slova

V priebehu jedinečného týždňa modlitieb sa budeme zamýšľať nad najdôležitejšou, pomerne kontroverznou, ale zároveň aj najvýznamnejšou knihou všetkých čias – je ňou Biblia. Je to najpredávanejšia a najrozšírenejšia kniha na svete. Podľa posledných odhadov bolo vytlačených viac ako 5 miliárd výtlačkov. Biblia je zároveň preložená do najviac jazykov na svete. Celá Nová zmluva je k dispozícii v 1 333 jazykoch a kompletná Biblia je preložená do 553 jazykov.

Počas minulých storočí slúžila Biblia ako sprievodca, poskytovala útechu a dodávala odvahu miliónom ľudí. Bola mnohokrát zakazovaná, jej nepriatelia ju pálili, ničili a prekrúcali jej obsah.

Aký vplyv má táto stará kniha s nadčasovým poslanstvom na nás, na adventistov siedmeho dňa? Ako môžeme zostať verní Bohu a jeho Slovu napriek tomu, že žijeme v komplikovanom postmodernej svete? Odpovede na tieto a ďalšie podobné otázky nájdete v nasledujúcich prednáškach a pri skúmaní samotného Božieho slova.

Tohtoročné modlitebné prednášky ponúkajú praktické riešenie otázok, ktoré sa týkajú zjavenia a inšpirácie Biblie. Odhalia princípy čítania Biblie takým spôsobom, aby sme zostali verní jej poslanstvu. Pri čítaní sa budeme zaoberať ďalšími dôležitými témami: Ako mi môže Biblia ukázať na Ježiša? Ako mi môže pomôcť rozlišovať medzi tým, čo je správne a čo nesprávne? Ako mi môže poskytnúť nádej a odvahu pre tieto posledné dni?

Chcem vás ako členov celosvetovej rodiny cirkvi povzbudiť, aby ste si každý deň tohto týždňa modlitieb vyčlenili čas na stíšenie, aby ste sa dozvedeli viac o Biblii, modlili sa a počúvali Boží hlas, ktorý k nám prehovára zo stránok jeho Slova. Nech vám Pán Boh žehná pri príprave na jeho skorý návrat. Maranatha!

TED N. C. WILSON, PREDSEDA GENERÁLNEJ KONFERENCIE CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

(Ďalšie články a komentáre sú k dispozícii na Twitteri: @PastorTedWilson a na Facebooku: @PastorTed Wilson.)

¹ Štatistika je prevzatá z Wycliffe Global Alliance, Oct. 2015, citované v Biblica, International Bible Society, www.biblica.com/resources/bible-faqs/how-many-different-languages-has-the-bible-been-translated-into/.

Advent, časopis Cirkve adventistů sedmého dne v ČR a SR, číslo 8/2018

10x ročně vydává nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.

Registrační číslo MK ČR 6982, ISSN 1210-3365

Objednávky v ČR: Roztocká 5, 160 00 Praha 6

Tel.: 233 320 767; 603 553 628, e-mail: expedice@adventorion.cz

Objednávky v SR: Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

Tel./fax: (043) 428 26 70, e-mail: adventorion@adventorion.sk

Vychází: 20. 9. 2018

Odpovědný redaktor: Dan Hrdinka

Příspěvky můžete zasílat na e-mail: hrdinka@adventorion.cz

Foto: M. Mueller, churchphoto.de

Čtení pro děti – autor: Julie Weslake; ilustrace: Xuan Le

Technická redakce: JUPOS, s. r. o., Ostrava

Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

PRVÁ SOBOTA

PREČO JE DÔLEŽITÉ ČITAŤ BIBLIU?

Jeden muž zomrel a odpočíval vo svojom hrobe. Už štyridsať rokov. Jedného ponurého dňa narušila ticho cintorína v anglickom Lutherworthe zvláštna skupina ľudí, ktorí prišli k jeho hrobu s lopatami v rukách. Kňazi prikázali robotníkom, aby vykopali zvyšky Jána Viklefa. Bol kňazom, ktorého mali ľudia radi, bol tiež uznávaným učiteľom Oxfordskej univerzity. Zomrel 31. decembra 1384. Viklefove vykopané kosti potom spálili a popol hodili do rieky Swift. Čo také hrozné tento muž urobil, že si zaslúžil takýto osud? Prečo sa rímska cirkev rozhodla, že dokonca vykope a zničí jeho pozostatky? Dôvodom bolo, že Ján Viklef mal odvahu zvestovať pravdu a sprístupňovať Božie slovo ľuďom v ich rodnom jazyku.

Sto rokov pred narodením Martina Luthera Ján Viklef otvorene vyhlásil: „Dôverujte úplne Ježišovi Kristovi, celkom sa spoľahnite na jeho utrpenie, vyvarujte sa, aby ste sa snažili získať ospravedlnenie inak ako prostredníctvom Kristovej spravodlivosti.“²

Moc Písma

Pretože Viklef sám poznal moc Biblie, rozhodol sa, že poskytne Písmo ľuďom v ich materinskom jazyku. Chcel, aby už nebolo dostupné len v latinčine, ktorá bola jazykom vzdelancov. Pokračoval v tejto dôležitej úlohe napriek nepriazni a prenasledovaniu. Svoj preklad Biblie obhajoval týmito slovami: „Angličania najlepšie spoznajú Kristov zákon v angličtine. Mojžiš tiež počul Boží

zákon vo svojom jazyku – rovnako ako Kristovi apoštoli.“³

Viklefov preklad Biblie mal na ľudí ohromný vplyv. Umožnil tisícom z nich, aby sami mohli čítať priamo Božie slovo. John Fox vo svojej známej Knihe mučeníkov napísal: „Aj keď vykopali Viklefovo telo, spálili jeho kosti a rozptýlili v rieke jeho popol, nedokázali spáliť Božie slovo a jeho pravdy. Nezničili ani ovocie a úspech, ktorý Božie slovo prináša, a ktoré sa prejavujú až do dnešnej doby.“⁴

Biblia Williama Tyndaleho

William Tyndale, nadaný učenec z Oxfordu a Cambridge, ktorý plynulo ovládal osem jazykov, je možno najznámejším prekladateľom Biblie a súčasne aj mučeníkom. Tyndale, ktorý žil v šestnástom storočí v Anglicku, vlastnil a poznal Viklefov preklad Biblie. Aj keď bol stále zakázaný, na čiernom trhu sa dali zaobstarať ručne odpisované kópie, boli však veľmi drahé a nebolo ľahké ich nájsť a získať.

V polovici 16. storočia sa začínala rozširovať kníhtlač a Tyndale usúdil, že nastal vhodný čas na aktualizáciu anglického prekladu Biblie, ktorý by bol dostupný pre oveľa väčší počet ľudí. Viklef prekladal Bibliu z latinčiny, Tyndale sa však rozhodol prekladať Písmo z pôvodných gréckych a hebrejských textov.

Vzhľadom na to, aká náboženská atmosféra vládla v Anglicku, odišiel Tyndale do Nemecka, kde prebiehala reformácia a kde Martin Luther dokončil nemecký preklad Biblie.

² John Wycliffe, Pre-Reformation Reformer, Christian History, Christianity Today: www.christianitytoday.com/history/people/moversandshakers/john-wycliffe.html.

³ Tamtiež.

⁴ Tamtiež.

William Tyndale pracoval rýchlo a v roku 1525 sa začali pašovať kópie jeho prekladu Nového zákona do Anglicka. Náboženský vodcovia doslova zúrili, pretože už nemohli zastaviť šírenie Božieho slova. V období, keď žil na európskej pôde, začal Tyndale prekladať aj Starý zákon. Predtým, ako ho zradil jeho anglický priateľ, preložil a vydal približne polovicu Starého zákona. Následne bol uväznený na jednom zámku pri Bruseli, kde strávil takmer dva roky. V októbri 1536 ho vyviedli z väzenskej kobky na nádvorie zámku, kde ho uskrtili silnou reťazou a potom jeho mŕtve telo spálili na hranici.

Ďalším prekladateľom a zároveň aj mučeníkom sa stal český kňaz – majster Ján Hus.⁵ Podobný osud stretol tiež celý rad ďalších mužov. Čo malo pre nich v Písme takú veľkú cenu, že pre to boli oni a tisíce ďalších ochotní trpieť, a dokonca aj zomrieť? Je Božie slovo rovnako dôležité aj pre nás v dnešnej dobe? V súčasnosti je Biblia ľahko dostupná. Je mimoriadna tým, že je bestsellerom, najlepšie predávanou knihou všetkých čias. Je tiež preložená do najviac jazykov.

Útoky proti Biblii

Hoci je dnes Biblia veľmi rozšírená, je tiež knihou, ktorú v súčasnosti ľudia príliš nečítajú a často proti nej bojujú. Aj keď miest, kde sú ľudia presvedčení a trestaní za to, že vlastnia Bibliu, už na svete nie je veľa, neznamená to, že proti nej nie sú vedené útoky. Dnes sú však nenápadnejšie, ale rovnako nebezpečné. Jedným z týchto útokov je historicko-kritický prístup k Biblii. Pri použití tejto metódy štúdia Biblie samotní čitatelia rozhodujú o tom, čo v Biblii je a čo nie je dôležité, čomu budú dôverovať a čo odmietnu. Týmto spôsobom sa stavajú nad Božie slovo.

Ďalším nenápadným útokom je viac alebo menej otvorené tvrdenie, že na to, aby človek pochopil Bibliu, musí mať vzdelanie alebo byť teológom.

V opačnom prípade môže čítať Bibliu len „povrchne“. Tento postoj sa určitým spôsobom vracia späť k rímskej cirkvi, ktorá tvrdila, že Písmo sú schopní vykladať iba učenci. Pán Boh nám však dal zaslúbenie: „Ak sa však niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí Boha, ktorý dáva štedro a bez výčítiek, a dostane ju. Nech však prosí s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania, lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom.“ (Jak 1,5-6)

Prečo je Písmo sväté také dôležité?

Uvedme stručne tri z mnohých dôvodov:

1. Biblia nám zjavuje Boha

O Bohu sa dozvedáme prostredníctvom Božieho slova (Ján 1,1). Biblia nám zjavuje, ako Boh rieši problém hriechu, aj to, ako nesmierne si želá, aby sme s ním boli zmierení. Písmo nám odhaľuje Božiu kreativitu, jeho veľkosť, milosrdenstvo, spravodlivosť aj jeho zámery. „Veru neurobí Pán, Hospodin, nič bez toho, aby nezjavil svoj zámer svojim služobníkom, prorokom.“ (Am 3,7)

Prvý vieroučný výrok znie: „Písmo sväté, Starý i Nový zákon, je písané Božie slovo, ktoré bolo dané Božou inšpiráciou. Inšpirovaní autori hovorili a písali pod vplyvom Ducha Svätého. V tomto Slove Boh zveril ľudstvu poznanie nevyhnutné na spasenie. Písmo sväté je najvyšším, autoritatívnym a neomylným zjavením Božej vôle. Je meradlom charakteru, skúšobným kameňom skúseností, autoritatívnym základom učenia a spoľahlivým záznamom Božích činov v dejinách.“⁶

2. Božie slovo je Pravda

„Ja som cesta, pravda a život,“ vyhlásil Ježiš Kristus (Ján 14,6). Vo svojej modlitbe, ktorú máme zaznamenanú v Jánovom evanjeliu v 17. kapitole, Ježiš prosí: „Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda.“ (Ján 17,17)

⁵ Emma Mason, The murderous history of Bible translations, BBC History Magazine, www.historyextra.com/article/feature/murderous-history-bible-translations. John Huss, Pre-Reformation Reformer, Christian History, Christianity Today, www.christianitytoday.com/history/people/martyrs/john-huss.html.

⁶ <http://www.casd.sk/o-nas/comu-verime/>

V konfrontácii s náboženskými vodcami, ktorí boli nahnevaní, lebo tvrdil, že je Božím Synom, zaštitil sa Ježiš autoritou Písma. Povedal im: „Sám Otec, ktorý ma poslal, vydal o mne svedectvo ... Jeho slovo vo vás nezostáva ... Nemyslíte si, že ja budem na vás u Otca žalovať; vašim žalobcom je Mojžiš, v ktorého ste zložili svoju nádej. Keby ste naozaj verili Mojžišovi, verili by ste aj mne, lebo on písal o mne.“ (Ján 5,37-46) Ježiš zdôraznil, že Písmo o ňom vydáva svedectvo. Biblia odhaľuje Božie zámyery a plány a vysvetľuje, ako do sveta prišiel hriech. Odhaľuje aj to, ako Boh reaguje na hriech, aký má vzťah k ľuďom, a umožňuje nám nahliadnuť, aký je Boží charakter a jeho prirodzenosť.

3. Písmo nás pouča a radí nám

„Biblia je najúplnejšia a najpoučnejšia história, akú majú ľudia k dispozícii,“ napísala Ellen Whiteová. „Biblia vytryskla priamo z čerstvého prameňa večnej pravdy, Boh strážil jej čistotu počas celých vekov. Jej jasné lúče ožarujú najhlbšiu minulosť, do ktorej sa ľudia márne snažia preniknúť svojím výskumom. Správu o stvorení nájdeme iba v Božom slove. V ňom môžeme vidieť moc, ktorá položila základy zeme a ktorá rozťahla nebesia. Iba v nej môžeme objaviť dejiny ľudského rodu, neskrtené ľudskými predsudkami alebo pýchou.“⁷

Ježiš – rovnako ako Biblia – presahuje kultúru, predsudky aj ľudskú pýchu. Odhaľuje nám pravdu o sebe, o našom svete aj o pozadí sveta. Učí nás, ako môžeme prežívať skutočný vzťah s Bohom, aj medzi sebou navzájom, a poskytuje nám zaslúbenia, aby sme mohli prežívať naozajstný duchovný život.

Ellen Whiteová to zhrňa týmito slovami: „Tým, že ľuďom predstavíme to, čo Biblia skutočne hovorí, vykonáme to najlepšie, čo môžeme. ... Povedzme im, aby Bibliu prijali takú, aká je, aby skutočne prosili o Božie osvietenie – a keď ich potom osvieti, aby ochotne poslúchli každú drahocennú radu a neochvejne dodržiavali to, čo prijímú.“⁸

Písmo nás chráni

Hlavnou témou Kristovho učenia a kázaní počas jeho pozemskej služby bolo Božie slovo. „To isté dielo majú konať Kristovi služobníci. Aj v dnešnej dobe, rovnako ako kedysi, sú živé pravdy Božieho slova nahradzované ľudskými názormi a výmyslami. Mnohí sa vydávajú za hlásateľov evanjelia, neprijímajú však celú Bibliu ako slovo inšpirované Bohom. ... Vlastný výklad Písma zakladajú na ľudskej autorite a popierajú tak božský pôvod Písma. Všade zasievajú semeno neviery. Ľudia sú zmätení a nevedia, čomu majú veriť. Prijímajú učenie, ktoré nemá žiadny podklad. ... Ježiš učil, že Božiemu slovu majú porozumieť všetci. Poukazoval na Písmo ako na nepochybnú autoritu. My by sme mali robiť to isté. Bibliu máme predstavovať ako slovo večného Boha, ako konečné vyjadrenie ku všetkým sporným otázkam a ako základ všetkej viery.“⁹

Biblia je poklad. Učme sa z nej a kážme ju ako mocné a živé Božie slovo – kým nepríde Ježiš a nebudeme môcť s Dávidom povedať: „V srdci som si skryl tvoju reč, aby som proti tebe nehrešil.“ (Žalm 119,11)

TED N. C. WILSON,

*PRESEDA GENERÁLNEJ KONFERENCIE
CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA*

Podnety na modlitby

1. Prosme Boha, nech nám pomôže viac si vážiť Božie slovo a venovať sa mu s väčším zápalom.
2. Žiadajme v modlitbe Boha, nech žehná tým, ktorí „lámu chlieb života“ vo vašom spoločenstve viery so skutočným porozumením.
3. Modlime sa za všetkých ľudí na celom svete, ktorí nemajú privilegium mať Písmo – či už preto, že je pre nich nedostupné, alebo je pod trestom zakázané.

⁷ Ellen Whiteová, *Christian Education*, s. 37.

⁸ Ellen Whiteová, *Christian Service*, s. 144.

⁹ Ellen Whiteová, *Christ's Object Lessons*, s. 38.39; *Perly moudrosti*, s. 17.

NEDEĽA

PREČO JE PÍSMO NAJVYŠŠOU AUTORITOU?

V roku 606 pred našim letopočtom hrozila Izraelu jedna z najhorších kríz, akú kedy v dejinách zažil. Počas niekoľkých rokov malo byť zničené judské kráľovstvo. Kráľ Jojakím (vládol 609 – 598 pred n. l.) sa stal vazalom Egypta a musel platiť vysoké dane (2Kráľ 23,35). Nasledujúceho roku (605 p. n. l.), v bitke pri Karkemiši, porazil Nebukadnesar II. faraóna Néka II. a jeho egyptskú armádu a zmenil tým politické pomery v celej oblasti. Jojakím bol prinútený podrobiť sa a previesť svoj sľub vernosti voči Egyptu na Babylon (2Kráľ 24,1).

Žiaľ, ukázalo sa, že Jojakím bol v tomto okamihu žalostne slabým vodcom. Zaoberal sa iba tým, ako získať čo najväčšie bohatstvo, ktoré nakoniec viedlo ku korupcii, nespravodlivosti a ďalším nepravostiam (Jer 22).

Posolstvo z neba

Približne v roku 605 pred n. l. poslal Hospodin kráľovi Jojakímovi dôležité posolstvo prostredníctvom proroka Jeremiáša.

„Vezmi si knižný zvitok a napíš naň všetky slová, ktoré som ti povedal o Izraeli, o Júdovi a o všetkých národoch odo dňa, keď som ti začal hovoriť, odo dňa Joziáša až podnes. Keď sa dom Júdu dopočuje o všetkom nešťastí, ktoré mu chystám urobiť, azda sa každý odvráti od svojej zlej cesty. Potom odpustím ich viny a ich hriech.“ (Jer 36,2-3) Jeremiáš poslúchol a pisárovi Baruchovi nadiktoval slová inšpirované Hospodinom. Baruch potom hlasno čítal obsah zvitku zhromaždenému ľudu (Jer 36,9-10). Ľudia znepokojení týmto posolstvom vyhlásili: „Všetky tieto slová musíme oznámiť kráľovi“ (Jer 36,16). Najskôr požiadali Barucha a Jeremiáša,

aby odišli a ukryli sa, a potom išli odovzdať toto posolstvo kráľovi.

Kráľ, ktorý prejavil postmoderný postoj

Judský kráľ zareagoval obzvlášť trúfalo. Jeremiáš o tom zapísal: „Kráľ sedel v zimnom dome – bol deviaty mesiac – a na ohnisku pred ním horel oheň. Keď Jehudi prečítal tri alebo štyri stĺpce, kráľ ich odrezal pisárskym nožom a hádzal do ohňa na ohnisku, kým nezhořel celý zvitok.“ (Jer 36,22-23)

Jojakím reagoval postmoderne:

- Nezaujímal sa o Božie slovo.
- Domnieval sa, že obsah Božieho posolstva vôbec nie je dôležitý.
- Bol presvedčený o tom, že Božie slovo pre neho nemá žiadnu autoritu.
- Myslel si, že môže žiť bez Božích rád.
- Nebol iba ľahostajný, dokonca sa odvážil Písmo fyzicky zničiť.
- Vôbec nepochopil, že odmieta poslednú možnosť, ako sa vyhnúť kríze.

Počas celých dejín ľudstva satan podnecoval rôzne snahy proti Biblii a jej autorite:

- V dobe predmodernej to bolo fyzické ničenie Biblie a prenasledovanie.
- V dobe moderny nasledovali ideologické útoky proti Písmu.
- V postmodernej dobe je to ľahostajný a pohľadavý postoj voči Božiemu slovu.

Dnešné postoje a námietky voči Biblii

V súčasnosti tiež žijeme v čase krízy – nevidíme zmysel života, prežívame ekonomickú krízu aj krízu narušeného životného prostredia. V našich

rodinách riešime problémy, ktoré sa týkajú stravovania, zdravia a bezpečnosti. Kde môžeme nájsť východisko? Biblia nás nabáda: „Volaj ku mne a odpoviem ti, oznámim ti veľké a neprístupné veci, ktoré nepoznáš.“ (Jer 33,3) Pán Boh vo svojom Slove skutočne ponúka účinné riešenia problémov každodenného života.

Čo však namiesto prijatia Božieho slova robí postmoderná spoločnosť? Staví sa k Písmu ľahostajne a odmieta ho, pretože sa domnieva, že Biblia nemá žiadnu autoritu.

Má však takýto postoj voči Biblii zmysel? Určite nie, pretože aj dnešní ľudia majú skutočné duchovné potreby. V sekulárnom prostredí sa pokúšajú uspokojiť ich spiritualitou z falošných zdrojov. No aj v cirkvi sa stretávame s vážnym problémom, ktorým je neznalosť Biblie – určitá biblická negramotnosť.

K čomu táto negramotnosť vedie? Začína sa šíriť biblická mystika a prejavuje sa uctievanie duchovných veľikánov. Ľudia obdivujú veľkolepé a vyhľadávajú emocionálne zážitkové bohoslužby a vystúpenia kresťanských „superhviezd“, ktorých výroky a výklady sú nekriticky prijímané skupinami ich nasledovníkov. Utvára sa cirkev, ktorá je ohrozená najrôznejšími klamami a absurdnými názormi, ktoré sú kázané v mene Boha.

Boj proti odmietnutiu Písma

Božie slovo nie je možné zničiť! „Tráva uschne, kvet zvädne, ale slovo nášho Boha pretrvá naveky.“ (Iz 40,8) Aj keď kráľ Jojakím zničil zvitok, Boh nariadil Jeremiášovi, aby napísal nový text a aby doň pridal ďalšie myšlienky (Jer 36,28-31). Žiadny človek nedokáže zastaviť postup evanjelia. Božie slovo nie je závislé od rozmarov ľudského srdca. Jojakím vkladal veľké nádeje do Egypta. V dôsledku toho, povzbudený príslubom faraóna, sa v roku 598 pred n. l. otvorene vzbúril proti Nebukadnesarovi. Judský kráľ presvedčil svoj ľud, že ak sa zapojí do boja proti Babylonu, môžu sa spoľahnúť na pomoc Egypta. Namiesto povstania a očakávanej slobody prišla ďalšia invázia mocnej armády. Egypťania v skutočnosti vôbec nemali v úmysle pomáhať

judskému kráľovstvu, snažili sa len získať viac času na naplnenie vlastných cieľov.

Boh poslal kráľovi Jojakímovi posolstvo nádeje, aby svoj ľud zachránil, ale kráľ, a spolu s ním aj ľud, odmietol Božiu ponuku preto, lebo uveril nádeji falošnej.

Aj my dnes chceme zvestovať Božie slovo. Musíme sa však pripraviť na to, že ľudia ho nebudú počúvať radi. Mnohí totiž chcú počuť posolstvo, ktoré schvaľuje ich hriechy. Ellen Whiteová napísala: „Duch, ktorý ľudí popudzoval v tom, aby prenasledovali Jeremiáša, pôsobí na človeka dodnes. Pre neho mnohí neprijímajú varovania a radšej počúvajú falošných učiteľov, ktorí podporujú ich márnivosť a prehládajú ich zlé skutky. Títo ľudia nenájdu v čase súženia žiadne útočisko. Boží vyvolení služobníci budú odvážne čeliť utrpeniu, ktoré na nich dolahne vo forme nenávisťi, prehládania a ohovárania. Budú schopní verne dokončiť Bohom zverené dielo, pretože budú mať na pamäti, že aj proroci, Spasiteľ a tiež jeho učeníci boli pre Božie slovo nenávidení a prenasledovaní.“¹⁰

Záverenečné zhrnutie o autorite Biblie:

- Boh ako jediný pozná budúcnosť. On je zdrojom všetkých informácií, ktoré sa nachádzajú v Biblii (Iz 46,10; 2Tim 3,16).
- Nemáme očakávať, že ľudia ľahko prijmú posolstvo Biblie (Ján 15,18-19).
- Postmoderná spoločnosť má sklon odmietať Božie slovo, stavia sa voči nemu ľahostajne a opovržlivo, uprednostňuje falošné koncepty a pochopenie (Zj 3,17).
- Biblická negramotnosť vedie k neistej náboženskej skúsenosti, ktorá je založená na osobných preferenciách (Mat 7,21-23).
- Napriek tomu, že ľudia odmietajú a niekedy aj ničia Božie slovo, ono zostáva trvalým Božím posolstvom (Mat 24,35).
- Biblia je najvyššou autoritou, preto jej posolstvu musíme venovať veľkú pozornosť (Žalm 119,160).

ALEJANDRO MEDINA VILLARREAL,

KAZATEĽ ZBORU VO VILLAHERMOSE V MEXIKU

¹⁰ Ellen G. Whiteová, Proroci a králi, s. 136.

Podnety na modlitby

1. Modlime sa o to, nech nám Hospodin pomôže chápať, ako môžeme rešpektovať a poslúchať Božie slovo.
2. Modlime sa, aby Boh svojej cirkvi pomohol, nech zostane verná jeho slovu, keď zvestuje jeho poslanstvo pre poslednú dobu.
3. Modlime sa za tých členov našich rodín a za priateľov, ktorí ešte neporozumeli autorite Písma a nepodriadili sa mu.

PONDELOK

AKO MÁME ČITAŤ PÍSMO?

Ježišova smrť na kríži učeníkov celkom zmalo-myseľnela a ochromila. Je to prekvapujúce, lebo počas svojej služby im Ježiš niekoľkokrát otvorene a zreteľne povedal, že bude ukrižovaný, ale aj to, že potom bude vzkriesený¹¹. No ukrižovanie ich natoľko zaskočilo, že keď Ježiš vstal z mŕtvych, neboli schopní tomu uveriť! Ako je to možné?

Zlyhanie učeníkov nás môže znepokojiť, lebo cítime, že by sa nám to tiež mohlo stať. Existuje však nádej: s nami sa to takto skončiť nemusí. Na ceste do Emauz Ježiš učeníkom vysvetlil, ako by sme mali čítať Bibliu.

Verme Biblii

Ježiš učeníkom vysvetlil, že dôvodom ich neschopnosti pochopiť spomínané skutočnosti bolo to, že „neverili“ (Luk 24,25). Prvým krokom k porozumeniu je viera v Božie slovo (Žid 11,3). Niektorí čitatelia Biblie veria viac svojej cirkvi alebo cirkevným predstaviteľom. Sú radi, že oni im vysvetlia význam biblického textu. Je to pre nich tak pohodlnejšie. Ďalší sú zas presvedčení o tom, že Biblia obsahuje akýsi „duchovný“ alebo „utajený“ význam, ktorý dokáže pochopiť iba niekoľko vyvolených ľudí. Toto je podstata alegorického výkladu.

Napríklad Bernard z Clairvaux, francúzsky opát, ktorý žil v dvanástom storočí, napísal kázanie, v ktorom vykladá, čo znamenajú „zuby“ nevesty z Piesne Šalamúnovej 4,2. Uvádza, že zuby nevesty predstavujú mníchov vyšších a nižších rádov v kláštore. Jeho kázanie je síce fascinujúce, ale nemá nič spoločné s pôvodným významom textu Piesne piesní 4,2. Niečo podobné sa môže vyskytnúť aj v súčasnosti, keď niektorí kazatelia vkladajú do biblického textu to, čo nezodpovedá jeho pôvodnému významu. Alegória vypovedá viac o schopnostiach vykladačov a o tom, čo oni do textu vložili, ako o skutočnom význame pasáže.

Biblia nám však hovorí, že Boh dal svoje slovo všetkým ľuďom, a preto ho môžu pochopiť všetci, dokonca aj deti (Mat 11,25-26; Ján 7,17; 2Tim 3,14-17).

Niektorí čitatelia Biblie dôverujú ľudskému rozumu. Boh nám dal schopnosť racionálne uvažovania a porozumenia a praje si, aby sme ju využili na budovanie vzťahu s ním (Iz 1,18). No racionálne uvažovanie pripravuje niektorých čitateľov o moc Božieho slova. Keď biblické výroky nezodpovedajú ich ľudskej logike, odkladajú ich nabok, považujú ich za omyl, ktorý sa nejakým spôsobom dostal do Biblie. Je však potrebné prijať skutočnosť,

¹¹ Prvá predpoveď: Mar 8,31 a paralelné pasáže. Druhá predpoveď: Mar 9,31 a paralelné pasáže. Tretia predpoveď a posledná cesta do Jeruzalema: Mar 10,32-34 a paralelné pasáže. Viď tiež Ján 12,23,27; 13,1; 16,4,21.32; 17,1.

že Boh prevyšuje našu schopnosť pochopiť ho. Napokon mu musíme jednako veriť (Mat 22,29-32; 1Kor 1,18-25).

Ďalší čitatelia veria len sami sebe. Zaoberajú sa jednotlivými slovami, ale neberú do úvahy kontext a pôvodný zámer študovanej pasáže, a tým sami seba považujú za rozhodujúci činiteľ výkladu.

Príkladom tohto uvažovania môže byť výklad 1Pet 2,21, kde je spomenuté, že Ježiš nám zanechal „príklad“, aby sme „išli v jeho šlapajach“. Keby sme nevzali do úvahy kontext pasáže, mohli by sme z nej vyvodiť záver, že by sme sa mali obliekať rovnako, ako sa obliekal Ježiš. Alebo je možné prísť k záveru, že by sme mali zostať slobodní rovnako, ako bol on. Kontext pasáže je však dostatočne jasný. Je tam spomenuté, že Boh nás nabáda, aby sme „nehrešili“ tým, že budeme „nadávať“ alebo „vyhrážať sa“ ľuďom, ktorí s nami zle zaobchádzajú. Keď nevezmeme do úvahy kontext Písma, stávame sa my sami rozhodujúcim činiteľom výkladu.

Mnoho ďalších ľudí prestalo veriť úplne. Sklamani množstvom rozličných výkladov nakoniec prišli k záveru, že pravdu nemá nikto. Ale Písmo zdôrazňuje, že Boh nám dal svojho Svätého Ducha, aby nás uviedol „do všetkej pravdy“ (Ján 16,13). Boh si želá, aby sme dôverovali iba jemu – nie cirkvi alebo jej vodcom, ani ľudskému rozumu, ani sami sebe, pretože všetci ľudia sú omylní.

Čítajte všetky časti Písma

Ďalším dôvodom, prečo Ježišova smrť na kríži učeníkov celkom zmalomyselnela a ochromila, je to, že nečítali „všetky časti Písma“. Namiesto toho sa zamerali len na tie, ktoré si obľúbili. Učeníkom sa páčilo to, že sa Ježiš označoval za Syna človeka, pretože ho stotožňovali s nebeskou postavou, o ktorej je zmienka v Dan 7,13-14. Tu je zdôraznené, že Syn človeka dostane vládu a kráľovstvo, ktoré malo trvať naveky.

V Písme je však tiež uvedené, že Mesiáš zomrie za hriechy ľudu (Iz 53) a bude „vyťatý“ zo zeme živých (Dan 9,26). Učeníci tieto „pasáže“ alebo Ježišove upozornenia „nechápali“, pretože to bol opak toho, čomu verili a čo si priali. Počuli síce posolstvo svojimi ušami, ale v skutočnosti „ho nepočuli“.

Práve preto Ježiš vo svojom výklade „začal od Mojžiša a všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho vzťahovalo vo všetkých častiach Písma“ (Luk 24,27). My musíme robiť to isté. Čítať „v celom Písme“ znamená žiadať Boha, aby nám „otvoril naše uši“, aby sme vnímali všetko, čo sa nachádza v celej Biblii, dokonca aj v tých pasážach, pri ktorých si hovoríme, že by bolo najlepšie, keby v Písme vôbec neboli, alebo ktoré nemáme radi.

Učme sa poslušnosti a praktickej aplikácii

Keď požiadali Ježiša, aby s nimi zostal v ich domove, a keď mu naznačili, že prijali jeho posolstvo, a chceli sa dozvedieť ešte niečo viac, „otvorili sa im oči a spoznali ho“ (Luk 24,31).

Rovnako to však platí aj opačne. Ľudia, ktorí „neprijali a nemilovali pravdu, ktorá by ich zachránila“, podľahnú v čase konca zvodom a klamu (2Tes 2,9-12; 2Tim 4,3-4).

Pochopenie Písma nie je určitým miestom, na ktoré človek príde, ale je cestou, na ktorú sa vydáva. Intímny vzťah s Bohom je výsledkom rizík v živote, ktoré podstupujeme ako tí, ktorí sa riadia jeho radami. Je výsledkom istoty, ktorú človek získava tým, že si overuje, že jeho slovo je pravdivé a jeho sľuby sú isté. Keď to Kristovi učeníci prežijú, budú o tom chcieť rozprávať. Rovnako ako učeníci na ceste do Emauz.

FÉLIX H. CORTEZ,

UČITEĽ NOVÉHO ZÁKONA NA ANDREWSOVEJ UNIVERZITE

Podnety na modlitby

1. Modlime sa, aby nám Boh „otvoril uši“, aby sme počuli a prakticky naplnili to, čo sa dozvieme z Písma.
2. Modlime sa o to, aby sme ako spoločenstvo veriacich plne a otvorene dôverovali Božiemu slovu.
3. Ako adventisti vnímame, že je našim výnimočným poslaním pomáhať druhým, aby sa dozvedeli o posolstve troch anjelov. Prosme o to, aby sme pri štúdiu, porozumení aj praktickom realizovaní a zvestovaní Božieho slova uplatňovali princíp brania do úvahy „všetkých častí Písma“.

UTOROK

AKO BIBLIA PREMIEŇA ČLOVEKA?

Môj manžel hľadá domov pre našu mladú rodinu. Máme malé deti a mesto, kde budeme bývať, je ďaleko. Bernie teda hľadá sám. Snaží sa o to, aby prezerané domy videl mojimi očami. Starostlivo skúma každú izbu a pritom si predstavuje, že tam budeme spoločne žiť. Je pre nás kuchyňa dostatočne priestranná? Bude dvorček bezpečný pre malé deti? Budú v dome všetci členovia našej rodiny šťastní? Po štrnástich rokoch manželstva, počas ktorých sme vystriedali bývanie v siedmich rôznych domoch, Bernie presne vie, čo sa mi páči a čo som v každom z nich ocenila. Vie, čo mi bude prekážať, a tiež to, čo budeme musieť zmeniť či zrekonštruovať.

Nakoniec Bernie našiel dom, v ktorom bude naša rodina žiť, ktorý budeme milovať, v ktorom sa budeme smiať, plakať a učiť sa ďalších jedenásť rokov. Nastal vzrušujúci okamih, keď ma vzal na prehliadku nášho nového domova. Hneď mi bolo jasné, že pri hľadaní sa pozeral mojimi očami. Samozrejme, na ďalšie úpravy ešte spotrebujeme veľa fariieb a budeme musieť vysadiť nové kriky. No dom, ktorý našiel, je dokonalý. To, že ho zvolil, dokazuje aj to, že sa z nášho spoločného života veľa naučil, že mi načúva a že ma spoznáva každý deň, ktorý spoločne prežívame.

Ako čeliť zložitosti

Hľadanie nového domova je relatívne jednoduché. Skutočný život však prináša veľa omnoho vážnejších rozhodnutí. Napríklad: „Moja manželka dostala ponuku trojročnej pracovnej zmluvy v inej krajine a domov bude môcť prísť iba dvakrát za rok. Jej zárobok však pokryje vzdelanie našich detí. Je dobré, aby túto prácu prijala?“ Alebo:

„Mali by sme ísť ako misionári na nové, evanjeliom nedotknuté miesto?“ Alebo: „Som zamilovaná do úžasného muža. Ako môžem spoznať, či je Božou vôľou, aby som si ho vzala?“ Nieкто je postavený pred inú voľbu: „Môj manžel je násilník, fyzicky týra mňa aj naše deti. Čo mám urobiť, aby som tomu zabránila a aby sme boli v bezpečí?“

Ako môžeme dospieť k „optimálnemu“ rozhodnutiu, keď nás ovplyvňuje toľko protichodných informácií, keď cítime toľko tlakov? A navyše, tie rozhodnutia, ktoré považujeme za „najlepšie“ z ľudskej perspektívy, často nebývajú najlepšimi rozhodnutiami z Božieho pohľadu.

Pozvanie nadviazať hlboký vzťah

Biblia nám nedáva jasné a podrobné návody, ako máme riešiť každý jednotlivý problém v živote. Nie je možné napísať podrobný návod na riešenie každej ľudskej situácie od počiatku ľudstva až do súčasnosti. Ľudia, celé kultúry a rôzne dilemy sa menia spolu s tým, ako sa premieňa svet. Biblia je oveľa bohatšia a užitočnejšia ako len nejaká príručka na život. Je Božou pozvánkou, aby sme ho hľadali a nachádzali v každom príbehu a v každej situácii. Biblia je plná detailných obrazov jeho láskyplnej povahy. Podobajú sa snímkam naskeňovaného mozgu. Až keď ich spojíme dohromady, budeme môcť vytvoriť virtuálny model mozgu a začať ho chápať ako celok.

Biblia nám pomáha odhaliť mnoho rozmerov Božej láskyplnej povahy a pochopiť, že chce v našich životoch zohrávať ústrednú úlohu. Ukazuje nám, ako môžeme milovať Boha a jeden druhého.

Požiadali sme deti, aby nám pomohli vytvoriť zoznam prídavných mien, ktoré by opísali Božiu

povahu. „Všemohúci!“ „Prijímajúci.“ „Statočný a odvážny.“ „Kreatívny.“ „Bohatý.“ „Ošetrojúci.“ Ledva sme stihli zapísať takmer dvesto slov, ktoré deti vykrikovali rýchlo za sebou. Boli sme nadšení a plní radosti. Uvedomili sme si, aký neuveriteľne úžasný je náš Boh. Aj keď náš slovník ťažko vystihuje jeho divy, slávu a lásku, zrazu sa pred nami objavil oveľa bohatší obraz nášho Boha.

Osobné stretnutie

„Celá Biblia prostredníctvom Krista zjavuje Božiu slávu,“ napísala Ellen Whiteová. „Dôležitým nástrojom na premenu povahy je prijímať, veriť a poslúchnuť. Je to obmedzujúca sila a súčasne mocný podnet, ktorý uvoľňuje telesné, duševné a duchovné sily a usmerňuje život človeka tak, aby sa uberal správnou cestou.“

Tým, že sa pri čítaní Biblie zameriame na Božiu povahu, ktorú dokonale predstavil Ježiš svojim životom, osobne sa stretávame so Zdrojom všetkej lásky vo vesmíre a to nás premieňa na jeho podobu. Čím bližšie sa s Bohom zoznamujeme, tým viac vnímame jeho vedenie v našich životoch.

Boží pohľad plný lásky

Čím viac poznávame Boha, tým hlbšie prežívame to, ako veľmi nás miluje on, ale aj druhí ľudia. Len čo sa začneme pozeráť na naše chaotické životy z perspektívy Božej lásky a trpezlivosti, oveľa pravdepodobnejšie budeme robiť múdre rozhodnutia. Keď riešime zložité problémy, sme bezradní a nevieme, čo máme urobiť, môžeme skúsiť napísať mená všetkých, ktorých sa daná situácia týka.

Potom si predstavme, že sa na každého človeka, vrátane nás samotných, pozeráme Božím pohľadom a položíme si nasledujúce otázky:

- Aké má tento človek duchovné, emocionálne, vzťahové a telesné potreby?
- Akým najvhodnejším spôsobom môžeme tomuto človeku predstaviť Božiu lásku?
- Ktoré črty Božej povahy nám má táto situácia pomôcť rozvíjať a posilniť podľa Božej vôle?
- Ako budú moje reakcie inšpirovať ostatných, aby sa priblížili k Bohu?

Dobrou pomôckou na zvládanie takejto zložitej situácie je modlitebné stíšenie. A nezabudnime na to, že aj keď urobíme chybné rozhodnutie, Boh nás neprestane mať rád a stále chce pre nás len to najlepšie. Aj napriek našim nedokonalým rozhodnutiam bude naďalej uskutočňovať svoje láskyplné zámery s nami, rovnako ako to urobil v prípade Abraháma, Sára a Hagar, ako to spravil v prípade Jozefa a jeho bratov či v prípade Dávida a Bat-šeby.

Najväčšia z nich je láska

Najväčší zo všetkých veľkolepých opisov Boha a jeho vlastností je jeho láska. „Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska... Keď si nás Boh tak zamiloval, aj my sa máme navzájom milovať.“ (1Ján 4,7-11)

Najdôležitejším dôvodom, prečo by sme sa mali bližšie zoznámiť s Bohom, je zažiť jeho milosrdnú, trpezlivú, odpúšťajúcu, povzbudzujúcu, prijímajúcu a veľkorysú lásku. Keď sa stretneme s touto láskou, zamilujeme sa do neho. Keď zakúsime jeho lásku k nám, budeme vnútorne motivovaní, aby sme ju prejavovali a odovzdávali okolitému svetu – a tak pomohli ďalším ľuďom, aby si Boha tiež zamilovali.

Keď nám neznesiteľne bolestivý život zlomí srdce, najväčšie povzbudenie a útechu získame z našej vlastnej skúsenosti s Božou láskyplnou povahou. Presvedčíme sa o tom, ako veľmi sa zaujíma o naše tragédie a zápasy (Žalm 34,18), že vie o každej našej slze, ktorú sme preliali (Žalm 56,8), a že rozumie našej ľudskej zraniteľnosti (Žalm 103,13-18). Boh túži po okamihu, kedy s ním budeme žiť v nebi, kedy osuší všetky naše slzy (Zj 21,1-4).

*KAREN HOLFORDOVÁ, RODINNÁ TERAPEUTKA,
VEDÚCA SLUŽBY RODINÁM V TRANS-EURÓPSKEJ DIVÍZII*

Podnety na modlitby

1. Modlime sa, aby nám Boh pomohol vidieť, že náš štúdium Biblie vedie k získaniu odpovedí na naše skutočné životné otázky a problémy.

2. Pri čítaní Písma sa zameriavajme na Božiu lásku, ktorá je predstavená v jeho Slove. Žiadajme ho, aby nás premieňal na svoju podobu.
3. Pri štúdiu Božieho slova sa modlime o to, aby nám Boh zjavoval svoju lásku a aby táto jeho láska cez nás ovplyvňovala a obohacovala životy druhých ľudí.

STREDA

PÍSMO NÁM ZJAVUJÚ JEŽIŠA

Ako nám Biblia predstavuje Ježiša? Písmo na túto otázku odpovedá zoširoka a zaujímavo. Tieto biblické odpovede sú povzbudivé a vedú k zmene života. Najzreteľnejšie v celej Biblii môžeme Ježiša uvidieť v evanjeliách, ktoré sú v skutočnosti príbehmi o ňom. Zaznamenávajú to, čo Ježiš vykonal a povedal. Keď ho v príbehoch pozorujeme, lepšie ho spoznávame. Keď sledujeme a počúvame to, čo Ježiš robil a čo učil, potom spoznávame, ako máme konať my sami.

Ako nám teda Biblia predstavuje Ježiša?

Príbeh o Ježišovi

Jedným z najznámejších príbehov o Kristovi je príbeh o žene, ktorú prichytili pri cudzoložstve, zaznamenaný v Jánovom evanjeliu. Židia chcú Ježiša chytiť do pasce. Scéna, ako nám ju opisuje text, je veľmi znepokojujúca: tvrdé výrazy tvári žalobcov, obrovský strach a rozpaky ženy, zvedavosť okolostojacich divákov a uprostred toho všetkého Ježiš.

Najpôsobivejšiu časť tohto príbehu tvorí to, čo na jeho samom konci povedal tejto žene. Neodsúdil ju, nepokarhal, nepoukázal na jej hriechy, ani verejne neupozornil na jej zlyhanie. Nevyjadril obavu, že sa už nedokáže zaradiť do života spoločnosti. Naopak, prejavil voči nej nesmiernu lásku. Konal tak, aby ju zachránil. Chcel, aby sa jej život obnovil a dospel do stavu, aký si Boh u ľudí prial od samého začiatku.

Ježišovo konanie

Komentár Ellen Whiteovej o vplyve Ježišovho láskavého konania v knihe *Túžba vekov* je inšpirujúci: „Hlboko sa to dotklo jej srdca, preto sa vrhla Ježišovi k nohám a v plači vyznala svoju vďačnú lásku a v horkom plači vyznala svoje hriechy. Tento okamih sa pre ňu stal začiatkom nového života, života v pokoji a čistote, života oddaného službe Bohu.“¹²

V tomto príbehu sa dozvedáme, ako sa Ježiš správal pri stretnutí s hriechom, ale zároveň aj to, ako sa snažil riešiť situáciu tak, aby zachránil človeka. Môžeme sa tak naučiť, že láskavosť často otvára cestu k premene. Pochopíme tiež tajomstvo Ježišovej moci premeniť život – vždy totiž hľadal príležitosti a spôsoby, ako človeka zachrániť.

Ježišove slová

V evanjeliách môžeme sledovať, čo Ježiš hovoril. Nejde len o jeho obširné prejavy, často vyučoval aj stručnými a výstižnými výrokmi. Príkladom môže byť text zaznamenaný u Lukáša 6,45: „Dobrý človek vynáša dobro z dobrého pokladu srdca a zlý človek vynáša zlo zo zlého srdca, lebo jeho ústa hovoria to, čím je preplnené jeho srdce.“

Tento výrok obsahuje základnú pravdu o živote: to, čo má človek v srdci, sa prejavuje navonok. Ak sa budeme zaoberať tým, čo je správne a dobré,

¹² Ellen Whiteová, *Túžba vekov*, s. 295.

bude z nás tiež vychádzať to, čo je správne a dobré. Pokiaľ naopak dovolíme, aby nás ovládalo zlo a zlé správanie, potom sa bude zlo prejavovať aj v našom praktickom živote. Je teda samozrejmé, že ľudia, ktorí chcú žiť v Božom kráľovstve, budú sa veľmi starostlivo rozhodovať, čomu venujú svoju pozornosť a svoj čas, lebo tieto skutočnosti nás napokon premenia na svoj obraz.

Ježišova identita

Ježiša môžeme spoznávať tiež z výrokov, ktoré povedal sám o sebe. Vypovedajú o tom, ako sám seba vnímal. Takýchto zmienok je len málo a nachádzajú sa najmä v Jánovom evanjeliu.

„Ale Ježiš im povedal: Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“ To bolo príčinou, že sa Židia ešte viac usilovali Ježiša zabiť, pretože nielen znešvácoval sobotu, ale dokonca nazýval Boha svojím vlastným Otcom, a tak sa mu staval na roveň. (Ján 5,17)

Ježiš tu o sebe vyslovil veľmi jasné tvrdenie. Tým, že toto vyhlásenie čítame, učíme sa priamo od neho, kým skutočne bol. Kristus potvrdzuje, že nie je obyčajným človekom, ako my ostatní. On je priamo spojený s večnosťou a s Bohom, ktorého nazýva svojím Otcom. To, že Ježiš skutočne tvrdil, že je Bohom, je zrejme z reakcie tých, ktorí ho počúvali. Jeho poslucháči dobre rozumeli jeho slovám. Ježišovo vyhlásenie o tom, kým je, bolo pre nich natoľko rúhavé, že ho pre to chceli zabiť.

Tento seba odhaľujúci Ježišov výrok je jedným z textov, z ktorých vychádza kresťanská pravda o božstve Ježiša Krista. Táto pravda je úplne základná, lebo jedine Ježiš, ktorý je zároveň Bohom, je schopný zabezpečiť ľuďom vykúpenie.

Ježišovo kázanie

V Písme je zaznamenané tiež Ježišovo učenie. Niečo vyjadril v podobenstvách, z ktorých mnohé sú dobre známe až dodnes. Jedno menej známe podobenstvo v sebe skrýva jedinečné poučenie. Nájdeme ho v Evanjeliu podľa Lukáša 18,1-8.

Rozpráva o nespravodlivom sudcovi a o vdove. Práve vdovy boli v biblických dobách a vo vtedajšej spoločnosti najviac zraniteľné a bezmocné.

Spomínaný sudca odmietol pomôcť vdove, ktorá sa na neho obrátila, aby sa domohla spravodlivosti. Požiadala ho, aby z titulu svojej funkcie zasiahol v jej prospech. Vracala sa k nemu s rovnakou žiadosťou tak dlho, až sa sudca rozhodol, že jej vyhovie a pomôže jej – aby sa jej konečne zbavil.

Toto podobenstvo opisuje napätie, ktoré vyvolávajú nerovnosti v spoločenskom postavení a v prístupe k moci. Je však zaujímavé aj tým, že ako prostriedok na oznámenie posolstva využíva formu protikladu. Jadrom posolstva nie je to, aby sme konali ako nespravodlivý sudca; naopak, mali by sme konať ako neodbytná vдова. Čo sa teda môžeme z tohto podobenstva naučiť? Už na jeho začiatku čítame: „... aby ukázal, ako sa treba stále modliť a nechabovať.“ (Luk 18,1)

Podobenstvo nás teda učí, že Ježiš si veľmi cení vlastnosti, ako sú vytrvalosť a húževnatosť. Zdôrazňuje tiež, že ak sa naučíme vytrvalosti, pomôže nám to v našom zložitom a rušnom živote tu na zemi. Mnohokrát nás aj malé problémy vedú k pochybnostiam, sebalútosti a k otázkam, či sa o nás Boh vôbec stará. Toto podobenstvo nás učí, že modlitba a vytrvalosť patria k sebe a spoločne nám pomáhajú, aby sme obstáli. Toto podobenstvo, rovnako ako mnoho ďalších, nás učí viac poznávať Ježiša.

Svedectvo ostatných

O Ježišovi sa môžeme dozvedieť tiež zo správ ľudí, ktorí sa pohybovali v jeho blízkosti. Na základe toho si o ňom utvorili určitý obraz. Ich pohľady a dôkazy sú dôležité, lebo ich priniesli ľudia, ktorí sa zdržiavali v bezprostrednej blízkosti Ježiša a videli, ako koná v skutočnom živote.

Jeden z najhlbších a súčasne najzaujímavejších pohľadov z tejto skupiny ľudí zaznamenal Ježišov učeník Ján v prvých troch veršoch 1. kapitoly svojho evanjelia. Mnohí túto formuláciu považujú za zložitú, ale ona obsahuje závažnú pravdu: „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh“ (Ján 1,1). Ján, ktorý Ježiša sprevádzal, videl jeho skutky a načúval tomu, čo učil, dospel na základe Písma k pozoruhodnému záveru: Ježiš je skutočne Boh!

Z tohto textu sa môžeme o Ježišovi Kristovi veľa naučiť. On nebol len ďalším človekom, ale Božím Synom. Tak ho prijímali ľudia, ktorí ho sprevádzali a boli s ním v blízkom kontakte.

Zaslúbenie o Ježišovi

Kresťania sú presvedčení, že Ježiš naplnil rad rôznych zaslúbení o príchode Mesiáša, ktoré nachádzame prevažne v Starej zmluve. Keď prepojíme tieto zaslúbenia s osobou Ježiša, získame mnoho pôsobivých informácií, ktoré siahajú až do knihy Genézis. Tam nachádzame prvé zaslúbenie, ktoré dal Boh ľuďom po páde do hriechu. Toto zaslúbenie dostali v súvislosti so zlorečením hada: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom; ono ti rozšľiape hlavu, ty mu však zraníš päťu!“ (Gen 3,15) Nachádzame tu náznak prvého zaslúbenia o tom, že prostredníctvom Ježiša budú ľudia

vyslobodení z prekliatia, ktoré prišlo ako dôsledok prvého hriechu.

Biblia nám predstavuje Ježiša rôznymi spôsobmi. Je to veľkolepá kniha, ktorá prináša mnoho rôznych myšlienok, ale spája ju jedna centrálna téma. Boh sa angažuje v dejinách prostredníctvom osoby Ježiša Krista, ktorý nám zaistil vykúpenie.

DAVID THOMAS,

DEKAN TEOLOGICKEJ FAKULTY UNIVERZITY WALLA

Podnety na modlitby

1. Prosme, aby sme v Písme vytrvalo spoznávali Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa.
2. Modlime sa o túžbu poznávať Bibliu s cieľom lepšie sa zoznámiť s Ježišom.
3. Prosme o lásku k Ježišovi, ktorá nás povedie, aby sme o ňom rozprávali ďalším ľuďom.

ŠTVRTOK

SVETLO NÁDEJE V BEZNÁDEJNOM SVETE

Mojžiš stál na vrchole hory Nebó a pred ním sa rozprestierala zaslúbená krajina. Vedel však, že do nej nevstúpi a onedlho zomrie. Videl pláne porastené bujnou vegetáciou a vinice – presne ako to Boh zaslúbil. Keď Mojžiš videl utrpenie Izraelčanov v Egypte, rozhodol sa, že to zmení. Vzdal sa života v prepychu a sľubných vyhládok. Namiesto toho „radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom, než mať dočasný úžitok z hriechu“ (Žid 11,25). Stal sa obyčajným pastierom, čo mu pomohlo v tom, že po celé roky znášal reptanie Izraelcov. Teraz, keď sa blížila jeho smrť, vedel, že nevojde do zaslúbenej zeme a osobne neokúsi, ako Boh splní svoj sľub Izraelu.

Mohlo sa mu zdať, že jeho obeť a utrpenia v živote boli márne. Prežíval hlboké sklamanie.¹³

My tieto pocity veľmi dobre poznáme. Zdá sa, že bez ohľadu na to, ako veľmi sa namáhame, sú ľudia stále nevďační. Neustále sa musíme bezmocne pozerať, ako naši blízki trpia. A nakoniec nás premáha ten najmocnejší nepriateľ, ktorým je smrť.

Písmo nám však osvetľuje situáciu na tomto svete a prináša nám veľkolepú nádej.

Odplata za hriech

Biblia sa začína krásnym opisom Božieho stvoriteľského diela. Boh všetko dômyselne navrhol

¹³ Ellen Whiteová, Patriarchovia a proroci, kapitola 43.

a vytvoril tak, že vládla dokonalá harmónia. V Edene ľudia nepoznali pojmy utrpenie a smrť. Ich sloboda však závisela od verného vzťahu k Bohu. Keď sa rozhodli neposlúchnuť ho, osudom ľudstva sa stalo utrpenie a napokon smrť (Gen 2,16-17; Prísl 16,25; Jak 1,15). Adam a Eva boli vyhnaní z rajskej záhrady a spolu s nimi sa celé stvorenie dostalo do otroctva hriechu a porušnosti (Gen 3,16-24; Rim 8,20-22). Od tej chvíle trpíme následkami tejto voľby my všetci, ich potomkovia (Rim 5,18).

Písmo nám však odhaľuje, že smrť nie je normálnou ani prirodzenou súčasťou života. V skutočnosti je protikladom toho, čo je prirodzené. V Božom dokonalom svete nemala smrť miesto. Boh tvorí a udeľuje život (Gen 2,7; Jób 33,4; Ez 37,5), zatiaľ čo smrť ničí a odoberá život. Choroby, vojny a hladomory sú bolestnými dôsledkami hriechu, ktoré nakoniec vedú k smrti. Hriech prvých ľudí umožnil satanovi prevziať postavenie Adama a stať sa kniežaťom tohto sveta (Jób 1,6; Mat 4,8-9; 2Kor 4,4). Keďže „odplatou za hriech je smrť“ (Rim 6,23), satan si robí nárok na to, že „všetci ľudia, ktorí zomrú a sú uložení do hrobu ... sa stávajú jeho zajatcami“.¹⁴ Keď satan pokúšal Mojžiša, dosiahol to, že sa dopustil hriechu proti Bohu. Tým mu zabránil vstúpiť do zaslúbenej zeme (Num 20,8-12). Keď si však po smrti Mojžiša chcel privlastniť jeho telo, zasiahol Kristus (Júda 9).

Boží dar

Mojžiša povzbudzovala viera v Božie zaslúbenia. Vďaka tomu vydržal celé desaťročia utrpenia v púšti. Bol svedkom nespočetných prejavov Božej sily a moci; mal istotu, že Boh naplní všetko, čo povedal. Od okamihu, keď do sveta vstúpil hriech, Boh opakoval svoje zaslúbenie, že ľudstvo vyslobodí z otroctva hriechu a smrti. Uistoval ľudí, že im poskytnie dôkazy, že má moc splniť svoj sľub (Deut 7,9; Žid 10,23). Izák sa narodil, hoci Abrahám a Sáraraj už boli veľmi starí (Gen 12,2; 21,2-3). Pán zázračne vyvedol ľud Izraela z Egypta a umožnil mu, aby suchou nohou prešiel Červené more

(Ex 2,23-25; 14,29). Po celých štyridsať rokov Boh zachovával svoj ľud na púšti a každodenne ho sýtil mannou (Deut 8,1-10). Mnohokrát tiež vyslobodil Izrael od jeho nepriateľov pod vedením Jozuu, Debory, Gedeona a ďalších.

Ale vrcholným dôkazom toho, že Boh skutočne splní svoj sľub, je Ježiš. Na Mesiáša ukazuje veľa pasáží v Starej zmluve, vrátane prvého sľubu o vyslobodení, ktorý vyslovil Boh potom, čo Adam a Eva zhrešili (Gen 3,15; Num 24,17; Deut 18,15; Iz 53). Ježišova služba bola malou ukázkou Božej moci nad hriechom a nad smrťou. Jeho zázraky preukázali, že je schopný obnoviť zdravie a silu ľudí, ktorí zápasia s chorobami a utrpením. To, že vyhánal démonov, je dôkazom, že má moc aj nad silami zla.

No až kríž odhalil plný dosah hriechu a smrti. Ježiš, bezhriешný Boží Syn, niesol hriechy celého sveta. Zomieral sám, zlomilo ho vedomie, že je úplne odlúčený od svojho Otca. Ježiš však tretieho dňa vstal z mŕtvych a tým dokázal, že má moc nad smrťou, a prijal večný život, ktorý chce dať Boh aj svojmu ľudu.

Základom našej viery je Ježišovo vzkriesenie

Keby nebol býval Ježiš vzkriesený z mŕtvych, potom by sme nemali žiadny dôvod veriť v lepšiu budúcnosť (Ján 11,25-26; 1Kor 15,13-26). Kristus však zvíťazil nad smrťou, a preto môžeme mať istotu, že sa vráti tak, ako nám to zaslúbil. Príde, aby obnovil tento svet do jeho pôvodnej podoby a slávy. V deň jeho príchodu „zotrie im z očí každú slzu a smrť už viac nebude, ani smútok, ani nárek, ani bolesť už nebude, lebo čo bolo skôr, sa pominulo.“ (Zj 21,4; 1Kor 15,51-53)

Mojžiš veril tomuto Božiemu sľubu. Vedel, že utrpenie na tomto svete nie je ničím v porovnaní so slávnou budúcnosťou, ktorú pre nás Boh pripravil. To mu pomohlo, aby zostal verný až do konca svojho života. A hoci nemohol vojsť do zaslúbenej zeme, pozemského Kanaánu, Kristus ho prijal za svoje dieťa a daroval mu večný život (Žid 11,26; Rim 8,18).

¹⁴ Ellen Whiteová, Patriarchovia a proroci, s. 355.

Praktické prežívanie nádeje

V našom svete sa hriech, utrpenie a smrť stali normou. My však môžeme mať istotu, že Boh naplní svoje zaslúbenie, že všetko obnoví a navždy nás zbaví bolesti a smrti. Nemusíme však len smutne a pasívne sedieť a čakať na okamih, kedy Boh zasiahne. Mali by sme prežívať svoj život zacielený na budúcnosť. Stále máme zodpovednosť za to, ako žijeme v súčasnosti.

K tomu patrí tiež vnímanie utrpenia ľudí, ktorí žijú okolo nás. Mali by sme sa stať tými, komu sa môžu zdôveriť, mali by sme sa naučiť súcítne „plakať s plačúcimi“, ktorí to potrebujú. Takto budeme naplňovať Boží zákon v očakávaní, že „bázeň pred Hospodinom vedie k životu“ (Prísľ 19,23; 12,28).

Dnes máme príležitosť a možnosť ľuďom okolo nás odovzdávať správu o tom, že Kristus zvíťazil

nad smrťou. A vďaka tejto viere môžeme dnešok prežívať s vedomím nádeje, že na nás čaká zaslúbená zem.

KELDIE PAROSCHI,

ŠTUDUJE TEOLÓGIU NA ANDREWSOVEJ UNIVERZITE

Podnety na modlitby

1. Modlime sa o to, nech nádej, ktorú máme v Ježišovi Kristovi, zapáli oheň nadšenia v našich srdciach.
2. Prosme Pána Boha, aby nám pomohol v tom, keď chceme o svojej viere hovoriť s ľuďmi okolo nás.
3. Modlime sa za zbory a za misionárov na celom svete. Modlime sa tiež za vedenie v tom, ako môžeme prakticky slúžiť v okolí nášho zboru.

PIATOK

ODLIŠIŤ DOBRÉ OD ZLÉHO – BIBLIA MI POMÁHA VIDIEŤ ROZDIEL

Ako dospievajúci mladík som raz videl na stene nápis grafiti, ktorý sa mi zdal trochu zmätočný: „Sloboda je pre mňa príliš málo, ale ešte neviem, ako sa nazýva to, čo chcem.“ Zdá sa, že v súvislosti s relativizmom sa náš svet dostal do extrém. Mnoho ľudí si želá koniec všetkých tradícií a všetkej autority. Dokonca mnohí chcú mať možnosť, aby mohli zmeniť anatómiu svojho tela. Tieto postoje sa pretavujú aj do cirkví. Pluralizmus podporuje a ponúka rozmanité spôsoby čítania Písma. Postmoderná teológia sa snaží odstrániť spoločenské štruktúry, ktoré utláčajú ľudí, a ktoré údajne podporuje a udržiava Biblia. Ľudské názory tak majú prednosť pred poznaním Božej pravdy.

Ako sa v tejto dobe relativizmu môžeme dozvedieť, čo je dobré a správne?

Poznanie Boha

Prorok Ozeáš pôsobil v severnom Izraelskom kráľovstve krátko pred jeho pádom, v roku 722 pred naším letopočtom. Izrael porušil svoju zmluvu s Bohom a jeho modloslužba uvrhla národ do hlbkej krízy. Uctievanie zlatých teliat (Oz 8,5-6; 10,5), ktoré dal zhotoviť kráľ Járabeám I. (1Kráľ 12), viedlo k rovnakému nemorálnemu správaniu, ako tomu bolo v minulosti pri Sinaji (Ex 32,6-7). V tejto kríze Pán varoval Samáriu, že „nesie vinu za vzburu proti svojmu Bohu“, a preto tiež „padnú pod mečom“ (Oz 14,1). Prorok uvádza, že dôvodom pádu Izraela bolo to, že zanedbal tri dôležité záležitosti: „... niet vernosti, milosrdenstva ani poznania Boha v krajine“ (Oz 4,1). Neboli verní Bohu, chýbalo im „poznanie“, pretože porušovali

Boží zákon (Žalm 119,66) a neprejavovali „bázeň pred Hospodínom“ (Prísl 1,7; 2,5).

Milosrdný Pán však zasľúbil Izraelu obnovu. Zajatie sa bude podobáť pobytu „na púšti“, kde bude Boh hovoriť k srdciam svojich detí. Potom zničí moc nepriateľov a spôsobí, že jeho ľud bude zase „usadený v bezpečí“ (Oz 2,20). Mesiáš znovu obnoví Izrael, pretože Duch Svätý ho naplní „duchom poznania a bázne Hospodinovej“ (Iz 11,2). Krajina bude naplnená poznáním Boha – príchodom a pôsobením Ježiša Krista na zemi (Iz 33,6; Ab 2,14).

Izraeliti mali získať toto poznanie štúdiom a premýšľaním o Božom zákone a tým, že boli svedkami zmluvy s Bohom. Mojžiš ich vyzval, aby „slová, ktoré dnes prikazujem“, mali „v srdci“. „Priviažeš si ich ako znamenie na ruku“ (Deut 6,6.8). Žalmista nachádzal potešenie v tom, že „premyšľal o Božom zákone“ (Žalm 119,97). Ukryl Boží zákon „vo svojom srdci“, aby nehrešil (Žalm 119,11). Toto „poznanie“ je výsledkom premýšľania o Božích prikázaniach. Tým sa učíme konať dobro a odvracame sa od zlého.

Biblické náboženstvo sa v tomto zmysle stáva výchovným zážitkom a skúsenosťou. Štúdium, vyučovanie a uvažovanie o Božom zákone je základnou aktivitou, ktorá vedie k poznaniu toho, čo je dobré, správne a sväté, ktorá vychováva Boží ľud a jeho prostredníctvom aj okolitú spoločnosť. Keď Boží ľud šíri toto poznanie ľuďom, ktorí žijú okolo neho, stáva sa pre nich svetlom. Naša doba sa veľmi podobá dobe a situácii, v ktorej žil prorok Ozeáš. Hoci dnes ľudia dodržiajú náboženské obrady a čítajú Bibliu, upadajú morálne a biblické hodnoty, ktoré podporujú bázeň pred Hospodínom. Akým spôsobom môžeme uchovať a šíriť poznanie Pána?

Odvzdávanie poznatkov

Poznanie Boha v Izraeli sa odovzdávalo prostredníctvom bohoslužieb. Bolo tiež výsledkom pôsobenia kňazov, pretože „pery kňaza strážia poznanie“ a „z jeho úst sa očakáva naučenie“ (Mal 2,7). Vyučovanie o Bohu bolo neustálou činnosťou. Bohoslužby v chráme mali okrem vykonávania obradov

aj výchovný cieľ. Dávid a velitelia vojska prideliť službu synom Asafovým, Hemánovým a Jedutúnovým, „aby vyhlasovali proroctvá pri citare, harfe a pri cimbale“ (1Par 25,1). Slúžiť Pánovi bolo synonymom pre štúdium Božieho zákona.

Poznávanie Boha v Novej zmluve zahŕňa učenie Ježiša Krista (Luk 1,77) a učenie apoštolov, ktoré bolo založené na Písme (2Tim 3,16). Ján vyhlásil, že „večný život“ je v tom, keď ľudia „spoznajú“ Boha a Ježiša Krista (Ján 17,3). Pavol stotožňuje poznanie Boha s obsahom pravého náboženstva (Kol 1,9). Odmietnutie tohto poznania vedie k tomu, že ľudia robia, „čo sa nepatrí“, a sú „plní nepravosti, podlosti, lakomstva, zla“ a sexuálnej zvrátenosti (Rim 1,28-29).

A naopak poznanie Boha vedie k „jednote viery“ a dorastaniu do „dokonalého človeka, ktorého mierou dospelosti je plnosť Krista“ (Efez 4,13)

Prečo by sme mali chcieť mať Boží zákon v srdci?

Láska k pravde

Pri svojom opise doby konca Pavol predpovedá, že Duch Svätý bude odňatý zo zeme. Dôvodom bude skutočnosť, že ľudia, ktorí budú odmietať pravdu, budú takí dezorientovaní, že „budú veriť ľži“, „mať zaľúbenie v nepravosti“ a to, čo je bezbožné, budú považovať za božské (2Tes 2,7-11; Zj 13,3-4).

Ellen Whiteová parafrázuje Pavlove slová, keď píše: „Iba usilovní študenti Písma, ktorí prijali lásku k pravde, budú ochránení pred mocným klamom, ktorý si podmaní celý svet.“ Na riešenie zložitého problému dnešného relativizmu a úpadku morálky však nestačí jednoduché kázanie a obyčajné čítanie príbehov. Bázeň k Bohu prichádza ako výsledok uvažovania o Božom zákone, ktorý nám Boh dal preto, aby nás usmerňoval v oblasti etiky a pri mravnom rozhodovaní.

Boh povoláva svoj ľud, aby „miloval“ pravdu, rovnako ako žalmista (Žalm 119,97.113). Ľudia, ktorí milujú Božie slovo, túžia ho spoznať skutočne do hĺbky, sýtiť sa ním a dodržiavať ho. V skutočnosti je možné biblické pravdy naozaj pochopiť a milovať len vtedy, ak ich dodržiavame.

¹⁵ Tamtiež, s. 423.

Ellen Whiteová dodáva: „Štúdium Písma je Bohom určeným prostriedkom, ktorý ľudí vedie k hlbšiemu vzťahu s ich Stvoriteľom a poskytuje im jasnejšie poznanie jeho vôle.“ Podľa Božej vôle by sa teda mal Boží ľud „viesť k Písmu, pretože Písmo poskytuje ochranu pred vplyvom falošných učiteľov a zvodných síl duchov temnoty“. V dnešnej dobe je napodobenina natoľko podobná pravde, že bez znalosti Písma nie je možné odlišiť falzifikát od skutočnej pravdy.

Aby Boží ľud dokázal v čase postmoderného relativizmu obstáť, musí na základe vlastnej skúsenosti rozpoznávať Božiu vôľu, ktorá je zjavená v jeho Slove. Živý vzťah s Bohom nám prostredníctvom Písma pomáha rozlišovať medzi tým, čo je sväté, a tým, čo je svetské; ale tiež nám

umožňuje, aby sme učili druhých ľudí správne sa rozhodovať.

*VANDERLEI DORNELES DA SILVA, KAZATEL,
REDAKTOR A UČITEĽ, JE KOORDINÁTOROM
POSTGRADUÁLNYCH TEOLOGICKÝCH PROGRAMOV NA
ADVENTISTICKEJ UNIVERZITE V SAO PAULO V BRAZÍLI*

Podnety na modlitby

1. Modlime sa o to, aby nám Boh pomohol pravidelne sa venovať štúdiu Biblie.
2. Prosme Pána, aby nás prostredníctvom štúdia Biblie chránil pred zvodmi.
3. Žiadajme Boha, aby do našich životov priviedol tých, ktorí túžia po pravde, aby sme im mohli predstaviť, ako poznávame svojho Boha.

DRUHÁ SOBOTA

VÝZNAM PÍSMO V DOBE KONCA

„... mali náuku a svedectvo?! Ak nebudú horiť takto, budú ako tí, pre ktorých niet úsvitu.“ (Iz 8,20)

Pán vedie svoj ľud k Písmu ako k ochrane pred vplyvom falošných učiteľov a pred klamnou mocou démonských duchov. Satan sa všetkými prostriedkami snaží ľuďom zabrániť spoznať Bibliu, pretože jej výroky odhaľujú jeho klamy.

Pri každom oživení Božieho diela sa knieža zla vzchopí k väčšej aktivite; teraz sa usilovne pripravuje na posledný útok proti Kristovi a jeho nasledovníkom. Čoskoro sa pred nami rozprestrie posledný veľký klam. Antikrist rozvinie pred našimi zrakmi úžasné zázraky. Klam sa bude tak podobáť pravde, že ho bude možné rozoznať len pomocou Písma. Písmom musíme preverovať každé tvrdenie a každý zázrak.

Ludia, ktorí sa budú snažiť dodržiavať všetky Božie prikázania, pociťia nepriateľstvo a výsmech. Môžu tomu čeliť len v Božej sile. Aby obstáli v skúške, ktorá ich čaká, musia poznať Božiu vôľu, ako ju zjavuje Božie slovo. Uctievať Boha môžu, ak správne chápú Boží charakter, Božiu vládu a jej zámery a ak budú podľa toho konať. Iba ľudia, ktorí opevnia svoju myseľ pravdami Biblie, obstoja v poslednom veľkom boji.

Každý bude vyskúšaný, či počúva Boha viac ako ľudí. Rozhodujúca chvíľa je už veľmi blízko. Stojíme pevne na skale nemenného Božieho slova? Sme pripravení stáť pevne na strane Božích prikázaní a viery v Ježiša Krista?

Pred svojím ukrižovaním Spasiteľ vysvetľoval učeníkom, že bude zabitý a znovu vstane z hrobu. Prítomní anjeli sa snažili vštepiť Kristove slová

do ich myslí a srdc. Oni však očakávali vyslobodenie z rímskej poroby a nemohli znieť pomyslenie, že by ten, do ktorého vkladali všetky nádeje, mal zomrieť potupnou smrťou. Slová, ktoré si mali pripomínať, sa vytrhali z ich mysle a keď prišiel čas skúšky, neboli pripravení.

Smrť Pána Ježiša úplne zničila ich nádeje, akoby ich on na to nikdy nepripravoval. Proroctvá nám zjavujú budúcnosť rovnako jasne ako slová Pána Ježiša učeníkom. Zrozumiteľne nám približujú udalosti spojené s ukončením času milosti a s prípravou na čas súzenia.

Mnoho ľudí však týmto dôležitým pravdám nerozumie, akoby ich Pán nikdy nezjavil. Satan sa snaží zmať každý vplyv, ktorý by ich urobil múdrymi pre spasenie; čas súzenia ich zaskočí nepripravených.

Ignorovanie vážnych právd

Keď Pán Boh posielal ľuďom také dôležité upozornenia, že ich symbolicky ohlasujú Boží anjeli letiaci stredom neba, potom od každej rozumnej bytosti vyžaduje, aby tieto posolstvá brala vážne. Opísané tresty určené ctiteľom šelmy a jej obrazu (Zj 14,9-11) by mali viesť všetkých k štúdiu proroctiev, aby poznali, čo je znak (znamenie) šelmy a ako sa mu vyhnúť.

Väčšina ľudí si však zapcháva uši, aby nepočuli pravdu, a radšej počúvajú bajky.

Apoštol Pavol o posledných dňoch vo svojom liste napísal: „Lebo príde čas, keď neznesú zdravé učenie.“ (2Tim 4,3) Toto obdobie už nastalo. Väčšina ľudí nestojí o biblickú pravdu, pretože táto pravda odporuje prianiam hriešneho srdca a láske k svetu. Satan im ochotne poskytuje klamy, ktoré sa im páčia.

Boh však bude mať na zemi ľud, ktorý prijal Bibliu a len Bibliu za meradlo každého učenia a za základ všetkých reforiem. Názory vzdelancov, vedecké teórie, vyznanie viery a rozhodnutia cirkevných snemov, ktoré sú také početné a rozmanité, ako početné a odlišné sú cirkvi, hlas väčšiny – nič z toho a ani všetko spolu nemôžeme pokladať za dôkaz pre alebo proti ktorémukoľvek článku viery. Skôr ako prijmeme nejaké učenie alebo zásadu,

musíme ako dôkaz požadovať jasný výrok: „Toto hovorí Pán, Jahve.“

Satan sa stále snaží upriamiť pozornosť na človeka namiesto na Boha. Vedie ľudí k tomu, aby vzhliadali k biskupom, duchovným, profesorom teológie ako ku svojim vodcom, namiesto toho, aby študovali Písmo a sami sa zoznámili so svojimi povinnosťami. Potom, keď ovládne myseľ oných vodcov, môže si s masami robiť, čo chce.

Keď Pán Ježiš prišiel, aby zvestoval slovo života, prosť ľudia ho radi počúvali. Mnohí v neho uverili a boli medzi nimi aj kňazi a vládcovia. Vedúci kňazi a poprední muži národa sa rozhodli Kristovo učenie odsúdiť a zmať.

Aj keď všetky ich snahy nájst' proti nemu nejaké obvinenie vyšli naprázdno, aj keď museli cítiť vplyv Božej moci a múdrosti, ktorá spreádzala jeho slová, napriek tomu sa tvrdohlavo držali svojich predsudkov. Odmietli najjasnejšie dôkazy jeho mesiášstva, aby sa nemuseli stať jeho učeníkmi. Týchto odporcov Pána Ježiša sa ostatní ľudia od detstva učili číť, ich autoritu boli zvyknutí bezpodmienečne rešpektovať.

Preto sa potom pýtali: „Je možné, aby naši vládcovia a vzdelaní zákonníci neverili v Ježiša, keby to bol Mesiáš?“ Vplyv týchto učiteľov zvedol židovský národ k tomu, že zavrhol svojho Vykupiteľa.

Rovnaké pohnutky, ktoré vtedy motivovali židovských kňazov a vládcov, sa stále prejavujú u mnohých ľudí, ktorí vedia krásne hovoriť o zbožnosti. Odmietajú študovať texty Písma, ktoré predstavujú výnimočné pravdy pre túto dobu. Pripomínajú, že je ich veľa, že sú bohatí a obľúbení a s pohrdaním ukazujú na zástancov pravdy, ktorých je málo, sú chudobní, nepopulárni a majú vieru, ktorá ich izoluje od sveta.

Pán Ježiš predvídal, že neprístojné nároky na autoritu, ktorú prejavovali zákonníci a farizeji, sa neskončia rozptýlením Židov. Prorockým zrakom videl, ako sa budú ľudia vyvyšovať, aby ovládli svedomie ostatných, čo sa stalo kliatbou pre cirkev vo všetkých dobách. Ako varovanie pre ďalšie generácie Biblia zaznamenala jeho odsúdenie zákonníkov a farizejov, aj napomenutie, aby ľudia nenasledovali týchto „slepých vodcov“.

Prečo dal Boh Písmo

Boh nám dal svoje Slovo, aby sme sa mohli zoznámiť s jeho učením a aby sme vedeli, čo od nás požaduje. Keď za Pánom Ježišom prišiel znalec zákona s otázkou: „Čo mám robiť, aby som mal podiel na večnom živote?“, Spasiteľ ho odkázal na Písmo a povedal: „Čo je napísané v zákone? Ako to tam čítaš?“ Nevedomosť nebude ospravedlnením pre mladých ani starých, nezbaví ich trestu za prestupovanie Božieho zákona, lebo znenie tohto zákona, jeho zásad a požiadaviek majú v rukách.

Nestačí mať dobré úmysly, nestačí robiť to, čo človek považuje za správne alebo o čom mu kazateľ povie, že je správne. Ide o večný život a každý by mal sám študovať Písmo. Môže mať síce presvedčenie a istotu, že kazateľ pozná pravdu, na tom však nemôže stavať. V rukách má mapu, ktorá mu presne ukazuje cestu do neba, v ničom nemusí tápať...

Žijeme v najslávnejšom období dejín tohto sveta. Čoskoro bude rozhodnuté o údele miliónov dnes žijúcich ľudí. Naša záchrana aj spasenie ostatných závisí od toho, ako sa dnes rozhodujeme. Potrebujeme sa nechať viesť Duchom pravdy. Každý Kristov nasledovník by sa mal skutočne pýtať: „Pane, čo chceš, aby som činil?“

Musíme sa pred Pánom pokoriť s pôstom a modlitbou, musíme premýšľať o Božom slove, zvlášť o súde. Teraz sa musíme snažiť skutočne prežívať Božie pravdy. Nestrácajme ani okamih. Okolo nás sa odohrávajú nesmierne významné udalosti a my žijeme na území ovládanom satanom. Nespíte, Boží strážcovia, nepriateľ číha neďaleko! Je stále pripravený napadnúť vás a poraziť, len čo ochabnete alebo začnete driemať.

Mnohí ľudia posudzujú svoj stav pred Bohom nesprávne. Sú radi, že sa nedopustili určitých priestupkov, a pritom zabúdajú a zanedbávajú dobré a ušľachtilé činy, ktoré od nich Boh požaduje. Nestačí byť stromom v Božej záhrade. Ten musí plniť Božie očakávania tým, že prinesie ovocie. Boh bude ľudí volať na zodpovednosť za to, že nevykonali dobro, ktoré mohli vykonať, pretože ich posilňovala Božia milosť. Nebeské knihy o nich hovoria, že „zhodnocujú zem“. Ale ani stav týchto ľudí nie je beznádejný...

Keď príde čas skúšok, ukáže sa, kto sa v živote riadi Božím slovom. V lete nie je rozdiel medzi stále zelenými a ostatnými stromami taký zřejmý. Keď však nastanú zimné búrky, zostanú stále zelené stromy bez zmeny a ostatné o svoju zeleň prídu. Rovnako ani formálny kresťan nie je dnes na rozoznanie od toho pravého. Blíži sa však čas, kedy sa rozdiel ukáže. Len čo sa prejaví nepriateľstvo, zavládne fanatizmus a neznášanlivosť, začne sa prenasledovanie, maloverní a pokrytci zakolíšu a vzdajú sa svojej viery. Práv kresťania však odolajú a zostanú pevní ako skala, ich viera bude silnejšia a nádej jasnejšia ako v čase pohody.

ELLEN WHITEOVÁ

(Táto prednáška je výberom z knihy Víťazstvo lásky Božej, s. 423–429.)

Podnety na modlitby

1. Modlime sa o to, aby nás pri štúdiu Božieho slova viedol Duch Svätý k ľuďom, ktorým budeme môcť predstaviť Božiu lásku.
2. Prosme, aby nás uchvátila krása Božej povahy natoľko, že nás prestanú priťahovať svetské záležitosti.
3. Modlime sa, aby nám štúdium Božieho slova otvorilo oči, aby sme videli tých, ktorým by sme mohli slúžiť.

ČÍTANIE PRE DETI

**AKO
MÔŽEME
NÁJSŤ
POKLADY
V BOŽOM
SLOVE?**

Biblia je ako mapa, ktorá nás môže doviesť k pokladu. Tento týždeň budeme spoločne skúmať texty, ktoré nám predstavia:

Biblické hodnoty
Inšpiráciu Biblie
Biblické objavy
Lásku v Biblii
Identifikovanie sa s Bibliou
Cenu nádeje
Krásu stvorenia
Energiu pre život

Poklad ukrytý v Biblii
Obdivovanie Ježiša
Kristov život a službu
Lásku a spoliehanie sa na Bibliu
Aplikovanie a prežívanie biblických rád
Dobrú biblickú nádej
Yzop alebo Božie očistenie a záchranu

PRVÁ SOBOTA

PREČO SI VÁŽIME BIBLIU?

BIBLICKÝ VERŠ

„Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezohiera ani hrdza, ani mole, a kde zloději nevnikajú a nekradnú. Veď kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“

(Matúš 6,20.21)

PRÍBEH

Gemma vyrobila peknú malú krabičku a nakreslila na ňu obrázky. Urobila ju pre svoju babičku, lebo ju mala rada. Gemma presne vedela, kam ju dá. Dobre vedela, kde si babička schováva svoje poklady. Krabičku preto opatrne položila na poličku vedľa ďalších ozdôb, ozdobných predmetov a fotografií, na ktoré sa babička rada pozerala. Na poličke bola aj nejaká kniha. Gemme napadlo, že to musí byť výnimočná kniha, keď leží na tejto špeciálnej poličke.

Keď začala listovať stránkami tejto starej knihy, zaujalo ju, že v nej bolo veľa poznámok písaných ceruzkou, podčiarknuté slová a niekedy aj celé odseky. Gemma vedela, že do knižiek sa nemá písať ani kresliť, a tak

sa bežala babičky opýtať, prečo je jej kniha taká popodčiarkovaná a popisovaná. Babička jej vysvetlila, že naozaj ide o mimoriadnu knihu, ktorá sa volá Biblia. Povedala jej tiež, že si z nej číta každý deň. Tie podčiarknuté slová a odseky boli poklady, ktoré si chcela zapamätať, pretože ju spájali s Ježišom a ukazovali jej, ako ju Ježiš miluje. Babička Gemme prezradila, že podčiarknuté slová jej ukazujú, ako má ona milovať Ježiša,

a radia jej, ako sa mu môže viac podobať. Tieto slová dávajú každý deň zmysel jej životu a nádej do budúcnosti. Nakoniec povedala, že bez týchto správ, ktoré jej Boh každý deň posielal, by prakticky nedokázala žiť.

Gemma bola nadšená. Rozhodla sa, že tiež chce milovať Ježiša a že ho bude stále viac spoznávať. Chcela vedieť, čo hovorí Biblia. Požiadala babičku, aby jej ukázala, ako má čítať Bibliu, aby jej dobre rozumela a naučila sa žiť s Ježišom ako so svojim najlepším priateľom.

Aj babička bola nadšená. Prezradila Gemme, že Biblia je v skutočnosti takou mapou, ktorá ju môže doviesť k ukrytému pokladu. Keď človek trávi čas čítaním Biblie, je to ako keby kopal v krajine, aby našiel zlato, striebro alebo drahokamy.

V Evanjeliu podľa Matúša 6,19-21 nám Ježiš radí, aby sme netrávili čas nášho života získavaním pozemských pokladov. Náš čas a prostriedky je lepšie venovať tomu, čo nám dáva Ježiš. Potom budeme zhromažďovať svoje poklady v nebi. Naše srdce je tam, kde je náš poklad.

V príbehu v Matúšovom evanjeliu 13,44-46 Ježiš prirovnal nebeské kráľovstvo k pokladu na poli. Nabáda nás, aby sme predali všetko a získali tento poklad. Radosť, ktorú

budeme prežívať, keď budeme s Ježišom v nebi, je rovnako cenná, ako spomínaný poklad. Čítajme preto Bibliu, aby sme v nej mohli spoznať Ježiša. On chce byť našim priateľom.

ROZPRÁVAJME SA SPOLU

Ako môžeme využiť svoj čas a to, čo máme, aby sme získali poklad, ktorý nám ponúka Biblia?

MODLI ME SA

Požiadajte Ježiša, aby vám pomohol nájsť dôležitý poklad v jeho Slove. Poďakujte Bohu za to, čo vám už daroval.

AKTIVITA

Nakreslite mapu pokladu – môže to byť mapa vašej izby, domu alebo zboru. Ukryte na tomto mieste biblické texty napísané na papierikoch. Na mape potom vyznačte miesta, kde ste biblické texty schovali. Vyzvite kamarátov, rodičov alebo sestry a bratov zo zboru, aby ich našli – a potom si ich spoločne prečítajte.

NEDEĽA ČÍTAJME BIBLIU – MÔŽEME JEJ VERIŤ

BIBLICKÝ VERŠ

„Od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ti môžu dať múdrosť na spásu, a to vierou v Ježiša Krista. Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti.“
(2. Timotejovi 3,15.16)

PRÍBEH

Babička ukázala Gemme v Biblii miesto, kde sa píše, že je to Božia kniha. Biblia je na tomto mieste nazvaná ako sväté spisy, pretože nám rozpráva o Bohu a o tom, ako mu môžeme odovzdať svoje srdcia a žiť s ním. Babička Gemme vysvetlila, že Biblia nie je iba jedna kniha, ale skladá sa zo 66 menších kníh, ktoré napísali ľudia potom, čo im Boh vnukol svoje myšlienky a slová. Niektorí ľudia zapísali príbehy, ktoré sa odohrali v dávnej minulosti tak, ako si ich pamätali, a ďalší ľudia opísali dobu, keď na svete žil Ježiš Kristus. Iní zložili a zapísali piesne či básne a ďalší písali o tom, čo sa má ešte len stať v budúcnosti.

Posolstvo Biblie si nevymysleli ľudia, ktorí si niečo predstavovali. „Veď proroctvo nikdy nepovstalo z vôle človeka, ale ľudia poslaní Bohom hovorili z vnuknutia Ducha Svätého.“ (2. Petrova 1,21)

Jedna biblická kniha nám rozpráva o chlapcovi Timotejovi, ktorý si vážil Bibliu ako poklad. S Bibliou ho zoznámila jeho babička Lois a matka Eunike, ktoré poznali cenu biblického posolstva. Preto sa rozhodli, že si každý deň s Timotejom sadnú a budú ho učiť, ako má „kopať poklad“ v Biblii a ako má odovzdať svoje srdce Ježišovi.

Keďže Biblia je inšpirovaná Bohom, pomohla Timotejovi veriť Ježišovi. Aj z nej získal odvahu a nadšenie, aby mohol ostatným rozprávať o Ježišovi.

Keď ľudia v meste Tesalonika počuli od Sílasa a Timoteja o poklade, ktorý je ukrytý v Biblii, zamilovali si Ježiša ako živého Boha a prestali uctievať pohanské modly. Apoštol Pavol za to ďakoval Bohu.

V liste, ktorý napísal veriacim v Tesalonike, preto zdôraznil: „Aj my neprestajne ďakujeme Bohu, že keď ste prijali Božie slovo, ktoré ste počuli od nás, nie ako ľudské slovo, ale ako Božie slovo — akým naozaj je.

Ono pôsobí vo vás veriacich.“ (1. Tesaloničanom 2,13)

Babička sa spýtala Gemmy, či vie, čo je to dôvera. Gemma jej odpovedala, že to je, ako keď verí, že ju otecko chyťí, keď jej káže skočiť z múrika pri dome.

Babička ju pochválila za jej odpoveď. Boh chce, aby sme dôverovali Biblii. Čítanie a prežívanie toho, čo nám v Biblii napísal, je ako piecť tortu podľa receptu.

ROZPRÁVAJME SA SPOLU

Poznáte nejaké knihy alebo filmy, ktoré neopisujú skutočnosť? Ktoré knižky, ktoré máš alebo poznáš, opisujú skutočné veci, sú pravdivé a môžeš im veriť?

MODLI ME SA

Požiadajte Ježiša, aby vám pomohol sústrediť sa a porozumieť príbehom z Biblie.

AKTIVITA

Poukladajte stoličky v izbe či v detskej miestnosti v zbere do tvaru prekážkovej dráhy. Jeden z vás bude mať zaviazané oči. Napíšte na papier inštrukcie pre toho,

kto bude tomuto človeku so zviazanými očami pomáhať, aby prešiel prekážkovou dráhou. Napíšte napríklad, koľko krokov ešte zostáva do konca alebo koľko krokov doľava alebo doprava by mali urobiť, aby

nenarazili do prekážky. Navigátor potom bude čítať inštrukcie tomu, kto má zviazané oči, prípadne mu pomôže na zložitých miestach. Vystriedajte sa v úlohe toho, kto má zviazané oči, a toho, kto naviguje.

PONDELOK

OBJAVUJME BIBLIU - AKO ČÍŤAM BIBLIU JA

BIBLICKÝ VERŠ

„Takisto nie je vôľa vášho Otca v nebesiach, aby zahynul čo len jeden z týchto maličkých.“
(Matúš 18,14)

PRÍBEH

Gemma rozprávala babičke, ako spoločne s mamičkou chodili po novom parku a nemohli nájsť miesto, kde sú voliéry s vtákmi. Bolo to smiešne, pretože chodili dookola v kruhu asi päť minút chôdze od voliér.

Babička sa tomu zasmiala a povedala, že jej to pripomína, ako sa niektorí ľudia snažia nájsť Boha a ako sa pokúšajú získať radosť do svojho života. Ľudia hľadajú úplne všade a skúšajú veľa rôznych vecí, a Boh je im pritom nablízku. Potrebovali by len začať čítať svoju Bibliu. Veľa ľudí si myslí, že čítať ju je ťažké, lebo je veľmi zložitá. Mnohí neveria, že je Biblia naozaj Božie slovo. Niektorí sa domnievajú, že je len akousi zbierkou pradiel.

Najlepšia cesta, ako začať spoznávať Bibliu, je modlitba. Potom môže Duch Svätý začať človeku pomáhať pochopiť jej poslanstvo. Keď Ježiš odchádzal späť do neba, sľúbil ľuďom, že pošle „Ducha pravdy“,

aby s nami zostal navždy: „Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď zostáva pri vás a bude vo vás.“ (Ján 14,17)

Milý Ježišu, prosím, pomôž mi, aby som pochopil/a to, čo čítam v Tvojom slove, v Biblii.

Babička povedala Gemme, že by jej rada dala svoje okuliare na čítanie Biblie. Keď si ich nasadí, potom uvidí, kto je Boh a aký je. Keby také okuliare skutočne existovali, potom by nám ukázali, že tým najdôležitejším na Bohu je, že nás má nesmierne rád. Pri poznávaní rôznych biblických slov potrebujeme mať nasadené okuliare značky „Boh je láska“. Potom rozpoznáme Božiu lásku

v týchto veršoch: „A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám. Boh je láska a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom.“ (1. Jánova 4,16) „My milujeme, lebo on nás miloval prvý.“ (1. Jánova 4,19)

Najdôležitejšou správou lásky v Biblii o Bohu je to, že poslal svojho Syna, Ježiša, aby za nás zomrel. „Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasíť, čo zahynulo.“ (Lukáš 19,10) Boh nás má rád tak veľmi, že nás hľadá rovnako, ako keď pastier hľadá svoju ovečku, ktorá sa mu stratila. Boh je totiž oboje – ako mapa k pokladu, tak aj poklad samotný.

Milý Ježiš, ďakujem Ti za to, že nás máš rád, aj keď si to nezaslúžime. Pomôž nám, aby sme videli Tvoju lásku vo všetkom, čo čítame v Biblii.

ROZPRÁVAJME SA SPOLU

.....

Ako inak môžeme spoznávať posolstvo Biblie, než prostredníctvom čítania?

MODLI ME SA

.....

Požiadaj Boha, aby ti prostredníctvom čítania Biblie zveril, aký má plán s tvojím životom.

AKTIVITA

.....

Navrhnite a vytvorte nejaké špeciálne okuliare na čítanie Biblie, ktoré budú mať značku: „Boh je láska“. Môžete si ich zhotoviť z kartónu a z priesvitného plastu alebo celofánu. Môžete použiť aj plastové slamky alebo čistiace vatičky.

UTOROK

AKO POUŽÍVAŤ BOŽÍ POKLAD - BIBLIA MA VEDIE

BIBLICKÝ VERŠ

.....

„Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť.“

(Ján 15,5)

PRÍBEH

.....

Gemma rada robila rôzne dobré veci pre ostatných, pomáhala doma aj v škole. Niekedy, keď nikomu nepomáhala, alebo keď jej niekto ublížil či sa na niekoho nahnevala, urobila zlé rozhodnutie. Veľmi sa snažila nerobiť to, ale to nepomáhalo. Premýšľala

preto nad tým, či by jej poklady v Biblii nepomohli, aby viac milovala druhých ľudí a aby sa správne rozhodovala.

Babička jej povedala, že všetci ľudia robia chyby a uistila ju, že jej biblické poklady môžu pomôcť. Je dôležité, aby sme Bibliu čítali aj vtedy, keď máme pocit, že nás nemení. Ježiš prezradil svojim učeníkom, že to funguje ako pri vínnej réve: len ak sú vetvy (my) spojené s kmeňom (Ježišom), bude vinič prinášať krásne hrozno (Ján 15,5). To znamená, že sa každý deň potrebujeme prostredníctvom čítania Biblie spojiť s Ježišom. Toto spojenie nám pomôže, aby sme žili rovnako ako

Ježiš, pomôže nám každý deň robiť správne rozhodnutia. Keď vína réva dozreje, môžu ju ľudia jesť. Keď nesieme „ovocie biblického pokladu“, stávame sa požehnaním pre ostatných.

Gemma si v tejto súvislosti spomenula na biblický príbeh o mladej izraelskej otrokyni, ktorá svojmu chorému pánovi povedala o Božej uzdravujúcej moci. Keďže svoje vedomosti o Bohu získala z biblických pokladov a podelila sa o ne so svojím pánom Naamánom, mohol sa uzdraviť. Tento príbeh si môžeme prečítať v 2. Kráľovskej 5,1-14.

Babička Gemme vysvetlila, že všetky správne veci, ktoré robíme, pochádzajú od Ježiša, a preto by sme mu mali ďakovať za to, že nám pomáha. „Nech je požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy, ktorý nás potešuje v každom našom súžení, aby sme aj my mohli potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení, a to útechou, ktorou aj nás Boh potešil.“ (2. Korinťanom 1,3-4)

Gemma sa naozaj chcela podobať Ježišovi. Babička jej vysvetlila, že je to celoživotný proces. Naše pravidelné modlitby a čítanie Biblie nám pomôže, aby sme pomaly rástli. „Keď my všetci s odhalenou tvárou akoby v zrkadle pozeráme na slávu Pána, premieňame sa na taký istý obraz v stále väčšej sláve — a to všetko mocou Pána, ktorý je Duch.“ (2. Korinťanom 3,18) Zostaňme preto spojení s Ježišom prostredníctvom čítania jeho Slova.

ROZPRÁVAJME SA SPOLU

Keby ste mohli stráviť jeden deň s Ježišom, na čo by ste sa ho spýtali? Kam by ste spolu išli? Čo by ste spoločne s ním podnikli a urobili?

MODLIME SA

Požiadaj Ježiša, aby ti poslal niekoho, komu by si mohol/la rozprávať o tom, čo si spoznal/a v Biblii.

AKTIVITA

Pozorujte životný cyklus motýľa alebo žaby (napríklad v nejakom náučnom filme). Sledujte zmeny, ktoré u nich vyvolá Božia moc. Keď budeme spojení s Ježišom prostredníctvom Biblie a požiadame ho o pomoc, tiež nám pomôže, aby sme sa zmenili.

STREDA
BIBLIA PREDSTAVUJE JEŽIŠA

BiBLICKÝ VERŠ

„Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on zachráni svoj ľud z jeho hriechov.“

(Matúš 1,21)

PRÍBEH

Je zaujímavé zistiť, čo znamenajú naše mená a prečo nám ich rodičia dali. Gemma bola rada, keď zistila, že jej meno vo francúzštine znamená „drahokam“ a v angličtine znamená „vzácnny kameň“.

Keď sa mal narodiť Boží syn, zjavil sa anjel Pánov a jeho pozemskému otcovi povedal, že mu má dať meno Ježiš. To meno vybral špeciálne Boh a znamená, že sa narodí Spasiteľ sveta (Boh záchranca).

Ježiš má v Biblii veľa mien a všetky odhaľujú to, aký je, odhaľujú jeho povahu a jeho poslanie. Babička požiadala Gemmu, aby si priniesla svoju Bibliu, aby spolu mohli vyhľadať ďalšie Ježišove mená.

„Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno **Emanuel**, čo v preklade znamená: Boh s nami.“ (Matúš 1,23) Boh nechcel byť nejakým vzdialeným Bohom. Rozhodol sa, že bude žiť medzi nami. Ježiš bol Boh medzi nami na zemi.

„Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Ján 3,16) Pri Ježišovom krste Boh potvrdil, že Ježiš je **Božím synom**. „Vtom z nebies zaznel hlas: Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.“ (Marek 1,11)

„Lebo ani **Syn človeka** neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby sám slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Marek 10,45) Ježiš nesie tiež meno Syn človeka. Ježiš bol Boh, ale takisto sa narodil pozemskej matke, Márii. Je niekým mimoriadnym, jedinečným, pretože bol synom ľudí a zároveň aj synom Božím.

„Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh... To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.“ (Ján 1,1.14) Ježiš nám odhalil Boha. Bol **Božím Slovom**. Bol to on, kto na začiatku uviedol svet do existencie. „On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený všetkého stvorenia. Veď v ňom bolo stvorené všetko na nebi i na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny i panstvá, kniežatstvá a mocnosti, všetko je stvorené skrze neho a pre neho.“ (Kolosaanom 1,15-16)

Ježiš nielenže inšpiroval Bibliu, teda Božie slovo, ale Ježiš je Slovo Božie. Keď poznáme Ježiša, poznáme aj Boha.

V Biblii je veľa ďalších Ježišových mien. Spýtajte sa svojich rodičov alebo niekoho zo zboru a požiadajte ich, aby vám pomohli nájsť niektoré ďalšie jeho mená. Na začiatok môžeme uviesť niektoré z nich:

Boží baránok: Ján 1,29.36

Alfa a Omega: Zjavenie 22,13

Chlieb života: Ján 6,35

ROZPRÁVAJME SA SPOLU

Zistite, čo znamenajú vaše mená a prečo ste dostali práve svoje meno.

MODLI ME SA

Požiadaj Ježiša, aby ti pomohol pochopiť dôležitý význam jeho mien pri čítaní Božieho slova.

AKTIVITA

Napiš Ježišove mená na prúžky papiera rovnakej dĺžky. Urob z nich papierovú reťaz a zaveste ju medzi obrázok Ježiša a fotografiu teba a tvojej rodiny.

BIBLICKÝ VERŠ

„Ved' čo bolo kedysi napísané, bolo napísané nám na poučenie, aby sme pre trpezlivosť a útechu z Písem mali nádej.“

(Rimanom 15,4)

PRÍBEH

Aj keď Gemma mala školu rada, vždy sa veľmi tešila na prázdniny. Tento rok cez prázdniny poletí navštíviť babičku. Niekoľko mesiacov pred cestou kúpila mamička letenky a Gemme sa začal čas zdať neskuťočne dlhý, ako keby prázdniny nikdy nemali prísť. Do telefónu to povedala babičke.

Babička sa snažila Gemmu povzbudiť. Vysvetlila jej, že keď sa na niečo teší, tak to znamená, že má nádej.

Babička a Gemma sa potom rozprávali o nádeji, ktorú nám dáva Biblia. Keďže Adam s Evou sa rozhodli, že poslúchnu satana, v Liste Rimanom 1,25 sa píše, že ľudia začali slúžiť vytvoreným veciam a prestali uctievať Boha ako Stvoriteľa. Ľudia začali robiť veľa zlých vecí a už netrávili čas poznávaním Boha. Keďže nás Pán Boh tak veľmi miluje, pripravil plán, ako zachrániť tých, ktorí sa k nemu obrátia. Boží plán ukončí to, že satan a hriech ubližujú ľuďom. Ježiš, Boží syn, sa narodí na svete ako dieťa. Aj keď Ježiš neurobil nikdy nič zlé, zomrel za naše hriechy. Vďaka tomu nám môže odpustiť naše hriechy. Vďaka tomu budeme môcť žiť naveky s Ježišom v nebi. Božia láska nám dáva nádej, že pôjdeme do neba a budeme môcť s ním byť navždy. Babička sa s Gemmou podelila o veľmi vzácny text, v ktorom Ježiš povedal toto: „Nech sa vám srdce neznepokojuje! Verte v Boha, verte aj vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho

príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto? Keď odidem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“ (Ján 14,1-3)

Keď Gemma premýšľala o prázdninách, napadlo jej, aké to bude pekné, keď príde Ježiš. Potom by ona aj jej babička mohli byť navždy s Ježišom. V tom okamihu cítila, že sa nemôže dočkať, kedy Ježiš príde druhýkrát. Zavolała babičke a povedala jej to. Tá bola veľmi rada, keď počula, že sa vnučka teší na Ježišov príchod. „Gemma, my máme takú úžasnú nádej,“ vyznala babička. „Je to nádej, čo ma vedie k spevu. Je to nádej, že jedného dňa uvidíme Ježiša prichádzať a že on dokonca vzkriesi všetkých mŕtvych ľudí, ktorí ho mali radi.“ „...potom my, ktorí budeme nažive, spolu s nimi budeme uchvátení v oblakoch hore v ústrety Pánovi a budeme tak navždy s Pánom.“ (1. Tesaloničanom 4,17)

Gemma vyznala, že sa nemôže dočkať Ježišovho príchodu. A čo ty?

ROZPRÁVAJME SA SPOLU

Ako by ste vysvetlili nejakému chlapcovi alebo dievčaťu, čo je to nádej?

MODLI ME SA

Popros Ježiša, aby ti pomohol odovzdať mu každý deň svoje srdce, aby si s ním mohol ísť do neba, keď raz príde.

AKTIVITA

Urobte si krabičku biblických zaslúbení. Vyroberte si malú škatuľku a nakreslite na ňu nejaký obrázok alebo ju polepte samolepkami. Nastrihajte si malé, rovnako veľké časti papiera a napíšte na ne svoje obľúbené texty z Biblie o nádeji. Poskladajte ich a vložte do pripravenej škatuľky. Každý deň si prečítajte jeden text. Túto krabičku zaslúbení môžete darovať svojmu kamarátovi alebo kamarátke.

PIATOK

ODLIŠIŤ DOBRÉ OD ZLÉHO - BIBLIA MI POMÁHA VIDIETŤ ROZDIEL

BIBLICKÝ VERŠ

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou! Druhé je toto: ‚Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého!‘ Iného väčšieho prikázania ako sú tieto, niet.“

(Marek 12,30-31)

PRÍBEH

Babička vie rozoznať, kedy sa Gemma hnevá. Počula totiž, ako sa počas nejakej hry háda so svojim bratom. V hneve si povedali to, čo nemali. Keď jej mamička kázala, aby sa bratovi ospravedlnila, Gemma sa rozhodla, že to neurobí. Potom sedela smutne na schodoch (a ľutovala to).

Babička vedela, že v Biblii je veľa vzácnych textov, ktoré by mohli Gemme pomôcť, aby urobila správnu vec. Pripomenula jej, aby si nasadila svoje okuliare značky ‚Boh je láska‘.

Potom si spolu otvorili babičkinu Bibliu, začali čítať a rozprávať sa o tom.

V 12. kapitole Markovho evanjelia Ježiš vyhlásil, že najväčším prikázaním je milovať Boha z celého srdca, v celom čase a so všetkou silou, ktorú máme. Druhé najväčšie prikázanie je milovať svojho bližneho ako seba samého. Babička vysvetlila, že keď si nie sme istí, čo máme robiť, mali by sme si položiť otázku: Ako môžem čo najlepšie milovať Boha a svojho bližneho? „Gemma,“ povedala babička, „som si naozaj istá, že Ježiš berie tvojho brata ako bližneho – rovnako ako všetkých ľudí okolo teba, dokonca aj tých na ulici, ktorých nepoznáš.“

„Ak máš brata rada, potom by si mu mala hovoriť pekné veci. A keď sa začneš hneváť, môžeš odísť niekam preč, kým sa neupokojíš. Ak sa chceš správať voči svojej mamičke s Ježišovou láskou, potom ju budeš počúvať.“ V Prísloviach 15,1 si môžeme prečítať:

„Vľúdna odpoveď odvracia zlosť, urážlivé slovo vzbudzuje hnev.“ Keď si tento text Gemma prečítala, chvíľu premýšľala. Potom išla za mamičkou a niekoľkokrát jej povedala: „Prepáč, mami.“

V Prvom Jánovom liste 2,3-8 je zaznamenané, že Ježiša poznáme, ak počúvame jeho prikázania a slová. Potom ideme jeho cestou. Niektoré z najdôležitejších prikázani nám Boh dal prostredníctvom Mojžiša, ktorý ich povedal Izraelitom – a tiež nám. Ježiš týchto desať prikázani dodržiaval. Prvé štyri nám hovoria, akým spôsobom máme milovať Boha, a ďalších šesť nám odhaľuje, ako si máme prejavovať lásku navzájom medzi sebou. Babička prečítala Gemme Desatoro z Druhej Mojžišovej knihy 20. kapitoly.

Babička k tomu dodala: „Gemma, všetci ľudia robia chyby. Ale všetci môžu požiadať Boha o odpustenie a potom sa snažiť zostať v spojení s Ježišom. On nám sľúbil, že jedného dňa budeme žiť a milovať ako on. V 1. Jánovej 3,2 je napísané, „že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je“. „Ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, vezmite na seba milosrdný súcit, dobrotivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť.“ (Kolosanom 3,12)

ROZPRÁVAJME SA SPOLU

Podľa akého návodu môžeme rozlíšiť to, čo je správne, od toho, čo je zlé?

MODLI ME SA

Požiadaj Ježiša, aby ti pomohol ospravedlniť sa druhým, keď si konal/a zle.

AKTIVITA

Zbaľte si do škatule nejaké oblečenie. Každý kus oblečenia označte visačkou alebo papierikom s určitou činnosťou. Niektoré opíšte slovami ako: delenie sa, čítanie Biblie, modlitba... A ďalšie označte slovami ako: dlhé hranie videohier, lakomosť, klamstvo a krádeže. Oblečenie roztriedte a to, čo si vezmete so sebou do neba, si vložte do batohu.

DRUHÁ SOBOTA

POVZBUDENIE Z BIBLIE

BIBLICKÝ VERŠ

„Sviecou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku... Tvoje príkazy sú mi

dedičstvom naveky, lebo mi potešujú srdce.“

(Žalm 119,105–111)

PRÍBEH

.....

Pomaly sa blížil moment, keď si Gemma zbalí svoje veci a poletí späť domov. Prežila krásne chvíle s babičkou a tiež hľadaním pokladov v Biblii. Po babičkinom rozprávaní sa jej bude cnieť. Ona jej však pripomenula, že poklady, ktoré spolu našli, má teraz uložené vo svojom srdci, takže si ich môže zobrať domov. Gemma mala svoju Bibliu a vedela, že jej mamička s oteckom pomôžu nájsť mnoho ďalších pokladov.

Keď sme zmätení a nemáme istotu, ako máme prežívať spojenie s Ježišom, môžeme veriť Božiemu slovu. Biblia je ako svetlo alebo pochodňa, ktorá nám ukazuje, ako máme žiť tak, ako si to praje Ježiš.

Babička Gemme vysvetlila, že tento svet nie je naším trvalým domovom. Všetci sa tešíme na deň, keď pôjdeme domov do neba. Čím viac sa ten čas blíži, tým viac ľudí bude odmietať milovať Boha a nasledovať Ježiša. Ak nebudú mať vo svojich srdciach poklady Biblie, bude pre nich ťažké vzájomne si pomáhať a byť láskaví. Svet nebude dobrým miestom na život.

Ježiš vyhlásil, že on je „svetlo“ a tiež „cesta, pravda a život“ (Ján 14,6). Našu lásku k nemu bude udržiavať spojenie s ním prostredníctvom čítania Biblie a modlitby. Nemusíme sa strachovať o svoj život. Skutočným

pokladom v Biblii je to, že Ježiš nás miluje. V Matúšovom evanjeliu 6,33 je napísané: „Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá.“

Gemma si zapamätala príbeh o mužovi, ktorý si postavil dom na skale, a o pochabom mužovi, ktorý si ho postavil na piesku. Keď prišiel dážď a víchrica, obstál len dom, ktorý stál na skale. Ježiš povedal, že múdry muž počul jeho slová a uplatnil ich. Mnoho ľudí počuje o Ježišovi a o jeho láske, ale len málo z nich túto jeho lásku prijme a milujú Ježiša tak, že mu skutočne veria a žijú pre neho.

Babička Gemme povedala, že Ježiš si želá, aby jeho lásku odovzdávala druhým a pomáhala im. „Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach!“ (Matúš 5,16) Je úžasné, že môžeme byť Božím svetlom a odovzdávať ľuďom nádej.

„Napodobňujte teda Boha ako milované deti a žite v láske, ako aj Kristus miloval nás a vydal samého seba za nás ako dar a obeť Bohu príjemnej vône.“ (Efezanom 5,1-2)

ROZPRÁVAJME SA SPOLU

.....

Pripomeňte si spolu, o ktorých ôsmich pokladoch ste sa tento týždeň učili?

MODLI ME SA

.....

Popros Ježiša, aby ti pomohol dobre pochopiť jeho lásku k nám ľuďom.

AKTIVITA

.....

Urobte si záložku do Biblie. Napíšte na ňu svoj obľúbený biblický verš, ktorý ste sa tento týždeň naučili a ktorý má pre vás veľkú cenu. Nakreslite na ňu obrázok alebo ju polepte samolepkami. Priviažte na ňu nejakú peknú stužku – tak, aby bolo vidieť, kde práve čítate.